

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 18 w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, plac 23-go Stycznia 8/10 w Inowrocławiu, Toruńska 26 — Przedstawicielstwo Gdynia, Starowiejska 19

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie, 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, — Oddziały: Bydgoszcz 1299, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Inowrocław 420, Gdynia 1460.

Numer 155.

BYDGOSZCZ, środa dnia 11 lipca 1934 r.

Rok XXVIII.

Rozstrzygające decyzje.

Paryż, 9 lipca.

Na ogromną ilość odbytych konferencji i zjazdów — tylko kilka z nich zaliczyć można do rzędu wydarzeń, mających wielkie, historyczne znaczenie, wyrażające się w wpływie, jaki rozmoży mężów stanu wywrą na dalszy bieg wypadków. W ostatnich czasach mieliśmy całą masę podróży, przyjęć i spotkań. Żadna z nich jednak nie nabierała tych cech pierwszorzędnej wagi na arenie polityki międzynarodowej, jakie posiada londyńska wizyta ministra Barthou.

Nie będzie przesadą, jeżeli powiemy, iż dzieje polityki francuskiej wchodzą w okres rozstrzygający. Nad Tamizą zdecydują się losy tych problemów, jakie od chwili zawarcia pokoju stanowią podstawę wysiłków dyplomacji paryskiej.

Dążeniem Francji od chwili zakończenia działań wojennych — było zabezpieczenie wyniszczonemu w sposób wprost straszny krajowi — długiego okresu trwałego pokoju. Francja w 1918 roku, była jak ciężko ranny żołnierz, który zwyciężył wprawdzie — ale okupił triumf swojej sprawy ogromnym opustem krwi i zniszczeniem swojego mienia. 1.600.000 ludzi padło na pobojowiskach między Alpami a Morzem. 400.000 zmarło z ran. Wraz z ogromną liczbą inwalidów można ocenić straty Francji na przeszło dwa miliony ludzi. Ofiara, którą okupiono pokój — była wprost okropna. Nie trzeba przytem zapominać, że żołnierze armii północnych wracali do zgłiszcz. Najurodzajniejsze departamenty Francji zamieniła wojna w pustynię. Kosztorys odbudowy obliczono na 86 miliardów franków; z tego Niemcy zapłaciły niecałe trzy.

Nie dziwnego więc, że główne cele polityki francuskiej w okresie Traktatu Wersalskiego kreśliły się jasno:

Dwa razy w ciągu pięćdziesięciu lat, cztery razy w okresie wieku — mówił w 1918 roku Clemenceau — przeszła Francja inwazję obcą. Za drogą okupiliśmy pokój — my i nasi sprzymierzeńcy, aby zabezpieczenie go nie było głównym zadaniem wszystkich, którzy nie chcą jeszcze raz przeżywać nędzy i troski i nieszczęść, rujnujących im życie. Mówiąc o „życiu“ nam na myśli nietylko jednostki: chodzi tu o całe narody, którym pokój ten wywalczył granice i wolność.

Niestety, o ile wywalczenie pokoju było trudne — o tyle zabezpieczenie go okazało się jeszcze trudniejsze. Traktatu Wersalskiego nie ratyfikowały Stany Zjednoczone; usunięcie się Waszyngtonu od gwarancji, na które w Paryżu liczono z całą pewnością — stało się źródłem tych wszystkich konfliktów w polityce międzynarodowej, które sprawiły, że psychoza wojenna jest dzisiaj równie silną, jak w latach, poprzedzających wybuch rzezi wśród europejskich narodów.

Wobec egoistycznej polityki Włoch i niepewnego stanowiska Anglii — organizacja pokoju na kontynencie była niesłychanie trudna. Polityka francuska przechodziła szereg modyfikacji. Spodziewano się demokratyzacji Niemiec, sądzono że dzięki ustępstwom — uda się pozyskać Berlin dla współpracy europejskiej. Ewakuowano Nadrenję, zrezygnowano z odszkodowań za zniszczone prowincje. Polityka ta zawio-

Min. Pierackiego zamordowali Ukraińcy.

Morderca uciekł zagranicę, trzech jego współników ujęto. Minister sprawiedliwości o wynikach śledztwa.

Warszawa, 11. 7. (Tel. wł.) Stolica do głębi poruszona jest rewelacjami „Gazety Polskiej“, opartymi na wywiadzie udzielonym przedstawicielowi tego pisma przez ministra sprawiedliwości p. Czesława Michałowskiego na temat przebiegu i wyników śledztwa w sprawie ohydnej zbrodni, dokonanej na śp. ministrze Bronisławie Pierackim.

Wywiad miał według „Gazety Polskiej“ przebieg następujący:

— Czy Pan Minister uważa za możliwe podać do publicznej wiadomości wyniki śledztwa i rezultat pościgu? — pytał przedstawiciel „Gazety Polskiej“.

— Właśnie w chwili obecnej — odpowiedział pan minister — stan rzeczy jest taki, że możemy bez szkody dla dalszych prac pościgowych udzielić informacji o dotychczasowych wynikach śledztwa.

Śledztwo nie pozostało bynajmniej bezowocne.

Mogę w tej chwili zapewnić społeczeństwo, głęboko wstrząśnięte ponurą zbrodnią, że nie ujdzie ona bezkarnie.

Pomimo, że mordercy udało się zbiec przed pościgiem doraźnym, w rękach władz znalazł się szereg przedmiotów i poszlak, które stały się podstawą do dalszej akcji śledczej. Były to — kapelusze i gazety, upuszczone lub zgubione przez mordercę w chwili ucieczki przez ulicę Foksal; paltó, pozostawione prawdopodobnie przez niego na klatce schodowej domu numer 5 przy ulicy Okólnik, według zeznań licznych osób, które widziały mordercę przed lub po zabójstwie; przedewszystkiem zaś pocisk wybuchowy, porzucony przez mordercę w czasie ucieczki.

Wszystkie inne przedmioty, oprócz bomby, nie zawierały konkretnych danych, któreby wskazywały na to, kim jest morderca. To też w pierwszej chwili śledztwo rozporządzało jako niewątpliwą podstawą tą wytyczną, że

zbrodnia wyjść musiała ze ściśle zorganizowanego środowiska.

Wskazywały na to zarówno przebieg mordu, jego plan i precyzyjna organizacja, jak też zachowanie się zbrodniarza i okoliczności ucieczki.

W pierwszej zatem fazie śledztwo nie ograniczało się do jednego wyłącznie kierunku, lecz poszło drogą skrupulatnego sprawdzenia wszystkich rozporządzalnych poszlak, prowadzących w kierunku nielegalnych organizacji, które mogłyby być brane pod uwagę.

W związku z jedną z tych poszlak, mianowicie z kokardką z niebiesko-żółtej wstążki, identyczną ze sprzedawanymi na fundusz bojowy Ukraińskiej Organizacji Nacjonalistów (UON), władze sądowo-śledcze zajęły się pewnym faktem, który miał miejsce na terenie Krakowa w nocy z 13 na 14 czerwca, a więc bezpośrednio przed zbrodnią. Została tam przeprowadzona likwidacja referatu bojowego i aparatu egzekucyjnego UOW, która ujawniła istnienie laboratorium, wraz z wszystkimi elementami, potrzebnymi do robienia pocisków wybuchowych. Staranna i skrupulatna ekspertyza stwierdziła ponad wszelką wątpliwość, że bomba upuszczona przez mordercę w czasie pościgu wykonana została we wspomnianym laboratorium.

Przy wykryciu tego laboratorium został aresztowany właściciel i kierow-

nik laboratorium oraz osobnik pełniący funkcje łącznika pomiędzy poszczególnymi osobami i władzami UON a laboratorium.

W ten sposób okazało się, iż w rękach władz znajdują się dwie osoby, których współudział w zbrodni jest niewątpliw. Oczywiście stało, z jakiego środowiska wyszedł zbrodniarz oraz decyzja mordu.

Niesłabnąca i wszechstronna akcja pościgowa, trwająca przez ten czas dostarczyła władzom sądowym 18 czerwca późnym wieczorem informacji o pewnym osobniku, rysopis którego i pewne inne szczegóły wskazywały na jego kontakt zarówno z laboratorium krakowskim, jak i zamachem w Warszawie. Osobnik ten wsiadł na statek w Gdańsku i udał się do jednego z portów niemieckich. Wszczęte natychmiast w ciągu nocy starania władz sądowych doprowadziły do zatrzymania tego osobnika na terenie Niemiec rankiem 19-go czerwca i dostarczenie go do Warszawy.

Podkreślić muszę w tem miejscu — mówi minister — wybitną lojalność i sprawność władz niemieckich przy ściganiu i ujęciu współuczestnika zbrodni. W toku dalszego śledztwa ustalono, że przytrzymany osobnik jest **znanym bojowcem OUN**. Ustalono dalej zupełnie ściśle fakty, świadczące o bezpośrednim udziale tego osobnika w organizacji a najprawdopodobniej i w dokonaniu morderstwa.

— Wolno tedy, Panie Ministrze, — pyta korespondent „Gazety Gdańskiej“ — zreasumować, że, po pierwsze, ustalone zostało środowisko, skąd wyszła zbrodnia, mianowicie UON, że, po drugie, trzech bojowców tej organizacji znajdują się w rękach władz, z czego dwaj brali udział w pracach organizacyjnych, trzeci prawdopodobnie w samej zbrodni. — Pozwól sobie zapytać Pana Ministra pytał dalej wysłannik „G. P.“ — jaki jest rezultat pościgu za samym mordercą?

— Morderca znajduje się poza granicami Rzeczypospolitej. Nie rezygnujemy z dalszych usiłowań ujęcia go. Muszę stwierdzić jednak, że w tej chwili nie mamy wielkich nadziei na schwytanie zbrodniarza.

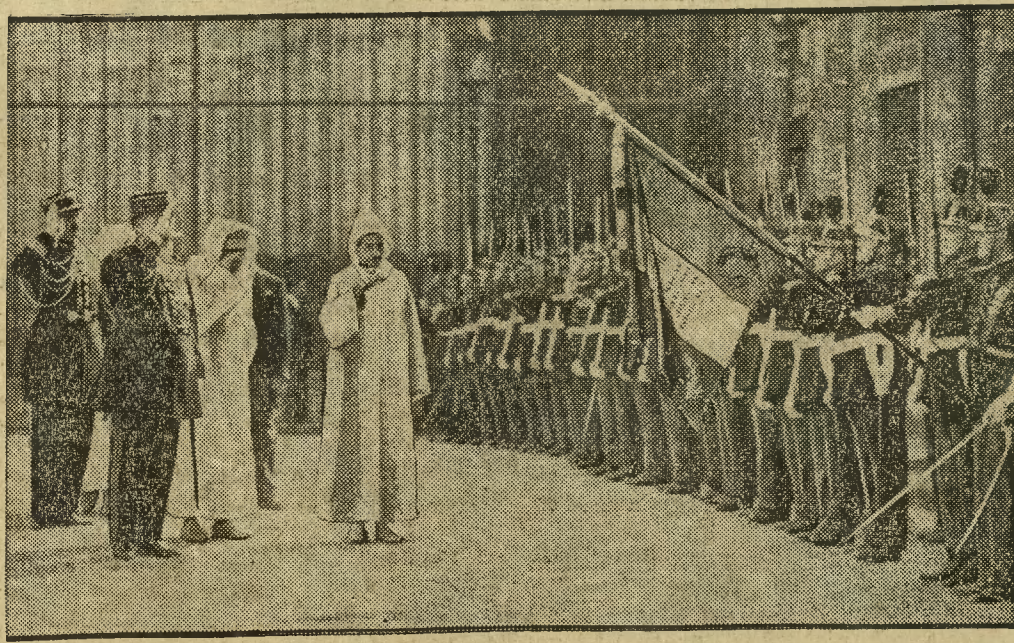
Premjer Kozłowski u Prezydenta Rzeczypospolitej

Warszawa, 10. 7. (PAT) P. Prezydent Rzplitej przyjął dziś na kolejnej konferencji prezesa Rady Ministrów prof. Leona Kozłowskiego, który poinformował p. Prezydenta Rzplitej o bieżących pracach rządu.

Ks. Żongołowicz odpoczywa

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) Podsekretarz stanu w ministerstwie oświaty ks. Żongołowicz wyjechał na 6-tygodniowy urlop wypoczynkowy. (r.)

Sułtan Marokka u prezydenta Francji.

Władca Marokka, po złożeniu wizyty prezydentowi Lebrun, przechodzi przed frontem kompanii honorowej, ustawionej przed Pałacem Elizejskim.

dła. Ale i wówczas, kiedy ją prowadzono — myśl przewodnią czy to Brianda, czy Herriota, czy Paul-Boncoura — pokrywała się z zasadami, na których przed 1924 rokiem opierał się Poincaré a dziś opiera się Barthou. Streszcza się ona w żądaniu gwarancji bezpieczeń-

stwa, to jest w wytworzeniu takiego systemu, któryby każdej chwili pozwolił zwrócić przeciwko państwu, uciekającemu się do użycia przemocy wszystkie narody europejskie. Chodzi o to, aby jeżeli się znajdzie wśród państw morderca, który z nożem napada na cudzą

granice, powstrzymać od razu rękę, podpalającą świat. Trzeba, by każde państwo, ryzykujące zbrojną awanturę, było przekonane, że przeciwko niemu wystąpią wszyscy.

Stworzenie takiego stanu rzeczy było celem zarówno Brianda, który poglądy

francuskie na tę kwestję wysuwał po raz pierwszy w Cannes w 1922 roku, jak i Tardieu'go, który domagał się od Konferencji Rozbrojeniowej ustanowienia egzekutywy w postaci armii Ligi Narodów, jak wreszcie i ministra Barthou, który z niezwykłą energią bronił projektu układów gwarancyjnych w Genewie, ścierając się ostro z Hendersonem.

Zarówno konferencja Barthou z Litwinowem, jak i wielka podróż Barthou do państw Europy Środkowej miała za zadanie pozyskać jak największą ilość państw europejskich dla koncepcji francuskiej. Czy rezultat starań odpowiedział nadziejom? Bezwzględnie tak. Czechosłowacja, Rumunia, Jugosławia a prócz tego Rosja, Bułgaria, Turcja i Grecja — wypowiedziały się stanowczo za francuskim planem gwarancji bezpieczeństwa i paktów regionalnych. Co się tyczy Polski, to w kołach politycznych paryskich utrzymuje się przekonanie, że pewne zastrzeżenia ze strony rządu polskiego nie mają bynajmniej charakteru odmowy; przeciwnie Polska jest najbardziej zainteresowana w stworzeniu gwarancji bezpieczeństwa, równoznacznego w tym wypadku z gwarancją pokoju. Miarodajnymi pod tym względem są wszystkie oświadczenia rządu Rzeczypospolitej. Zastrzeżenia, wysunięte w Warszawie, mają raczej charakter merytoryczny, dotyczący samej techniki dyskutowanego planu.

Punkt ciężkości leży w Londynie.

Od chwili zawarcia pokoju, w polityce angielskiej ścierają się dwa prądy. Jeden, który opierając się na wiekowej tradycji, dąży do utrzymania całkowitej niezależności orientacji angielskiej od wypadków na kontynencie. Jest to osławiona „splendid isolation”, która zapewniała Londynowi wszystkie korzyści, płynące z pośrednictwa w Europie.

Gwarancje, jakie Anglja dawała państwom kontynentalnym — mówią zwolennicy powyższej teorii — doprowadzały stale do konieczności interwencji zbrojnej a co zatem idzie, do wojen, które niszczyły dorobek cywilizacyjny społeczeństwa. Naturalne położenie Anglii było i jest najlepszą obroną jej bezpieczeństwa.

Pomyłka — odpowiadają drudzy. Wobec rozwoju techniki współczesnej dawna izolacja Anglii staje się fikcją. W razie wojny Londyn będzie narażony na większe jeszcze niebezpieczeństwo aniżeli Paryż. Prowadzenie t. zw. „polityki niezależnej” jest absurdem. Wszystkie zagadnienia europejskie — to koła, zarybujące się wzajemnie. Dzieje Konferencji Rozbrojeniowej i Ligi Narodów wykazują, że mimo najlepszej naszej woli — nie zdołaliśmy w Genewie zabezpieczyć pokoju. Gwarancją bezpieczeństwa — będą tylko te uchwały, które mają możliwość egzekutywy. Obowiązkiem naszym jest umożliwić jej realizację. Dlatego też plan francuski musi się stać podstawą i naszej polityki.

Obróncami pierwszej tezy, tradycyjnej i konserwatywnej — są socjaliści. Zwolennikami nowych metod w polityce zagranicznej — są konserwatyści. Zjawisko typowo angielskie, które dla tych, którzy znają dzieje myśli społecznej w Anglii — nie jest bynajmniej rewelacją. Zagadnienia polityki zagranicznej dzielą również członków samego gabinetu. Zwolennikiem ścisłego przywiązania z Francją jest Baldwin, przywódca konserwatystów, posiadający większość w parlamencie. Ale dzięki owej specyficznej lojalności angielskiej, konserwatyści pozostawili u steru przywódcę dawnego rządu Unji Narodowej, Mac-Donalda. Otóż Mac-Donald odnosi się do projektów francuskich nieprzychylnie i gdyby kierownictwo nową angielską zależało tylko od niego, wówczas wysiłki Barthou byłyby przesądzone.

Na szczęście tak nie jest. Wpływ Mac-Donalda maleje z każdym dniem. Zresztą pierwszy minister W. Brytanji ma wycofać się z życia politycznego. Wyjeżdża na trzydniowy urlop; z którego prawdopodobnie już nie wróci na dawne stanowisko. Szanse Barthou wzrastają.

I tu dochodzimy do jądra problemu. Jeżeli bowiem w Londynie przyjmą projekt francuski — to powodzenie jego będzie kwestją przesądzoną. Nie będą wahały się wtedy Włochy, a i Niemcy z konieczności ustosunkują się ina-

Barthou w Londynie.

Rozmowy z Anglikami rozwijają się pomyślnie.

Londyn, 10. 7. (PAT.) Dwugodzinne rozmowy francusko-brytyjskie w Foreign Office dotyczyły całokształtu sytuacji międzynarodowej. W toku tych rozmów minister Barthou wygłosił obszerną ekspozycję o ogólnym charakterze, w którym zobrazował sytuację międzynarodową i przedstawił najlepsze drogi, wiodące według stanowiska Francji do stabilizacji pokoju europejskiego, podkreślając zdecydowaną wolę Francji oparcia wszystkich usiłowań w tym względzie o Ligę Narodów.

Następnie odbyło się śniadanie, które wydał na cześć gości francuski minister Simon. Śniadanie to nie miało

znaczenia politycznego. Urządzone było raczej, by umożliwić ministrowi Barthou nawiązanie kontaktu z politykami brytyjskimi. Po śniadaniu w Hyde Park Hotelu w siedzibie delegacji francuskiej odbyła się dłuższa narada ministra Barthou z lordem Tyrrellem. Rozmowie tej przypisują duże znaczenie polityczne, zwłaszcza wobec faktu, że lord Tyrrel bawi obecnie w Londynie i mimo ustąpienia ze swojego stanowiska ambasadora Wielkiej Brytanji w Paryżu jest bardzo czynnym jako promotor zbliżenia francusko-brytyjskiego.

O godz. 4 po poł. rozpoczęły się w Foreign Office dalsze obrady. W rozmowach

tych nastąpiła ze strony francuskiej precyzyjność planów zawarcia paktu wzajemnej pomocy. Plany te przedstawił miarodajni referenci francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych, sekretarz generalny Leger i szef sekcji Ligi Narodów Massigli. Nad wywodami delegatów francuskich rozwinęła się dyskusja, w której toku nastąpiło wzajemne uzgodnienie pewnych interpretacji związanych z takim paktem. Jak zapewniają z poinformowanych kół, wywody francuskie były bardzo przekonujące i ze strony brytyjskiej odniesiono się po wyjaśnieniach francuskich najżyczliwiej do przedstawionych przez ministra Barthou planów. Rozmowa prowadzona będzie w dalszym ciągu przez jutro przedpołudnie.

Berlin ma wątpliwości.

Berlin, 10. 7. (PAT.) Prasa berlińska pilnie śledzi przebieg rozmów londyńskich. Korespondenci niemieccy z Londynu uwypuklają przede wszystkim negatywne stanowisko Wielkiej Brytanji w stosunku do przyjęcia jakichkolwiek zobowiązań sojuszniczych wobec Francji. „Berliner Ztg.” przyznaje jednak, że trudno wątpić, by przyjazd min. Barthou do Londynu nie pogłębił zbliżenia, dokonanego już w czasie pobytu w Londynie gen. Weyganda.

W imię pokoju.

Paryż, 10. 7. (PAT.) Agencja Havasa donosi, że minister Barthou interpelowany przez dziennikarzy angielskich o celu jego wizyty oświadczył: Spotkanie moje z ministrami angielskimi jest rozmową dwóch rządów wielkich krajów demokratycznych, które czynią wszelkie wysiłki, aby zapewnić światu pokój.

Przygotowania do konferencji morskiej.

Londyn, 10. 7. (PAT.) Niezależnie od rozmów, prowadzonych dziś w Foreign Office na temat szczegółowego francuskiego planu paktu wzajemnej pomocy, w admiralicji brytyjskiej toczyły się rozmowy między pierwszym lordem admiralicji Monsellem a francuskim ministrem marynarki Pietri przy udziale ekspertów obu stron.

W rezultacie tych rozmów minister Pietri postanowił nie wyjeżdżać jutro z min. Barthou lecz pozostać jeszcze przez dwa dni w Londynie celem bardziej wyczerpującego przedyskutowania z przedstawicielami admiralicji brytyjskiej przygotowania do przyszłej konferencji morskiej.

Zgon ojca ministra Poniatowskiego

Warszawa, 10. 7. (PAT.) Po krótkiej chorobie zmarł w Warszawie Kazimierz Józef Poniatowski, ojciec p. ministra reform rolnych Juliusza Poniatowskiego. Pogrzeb odbędzie się we środę o godz. 10 rano z kaplicy na Powązkach.

Szlachetna konkurencja województw na rzecz marynarki.

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) Organizacje społeczne ziemi kieleckiej podjęły akcję zbiórki na ufundowanie dla naszej marynarki okrętu daru województwa kieleckiego.

Zaznaczyć należy, iż zbiórki podobną prowadzi również województwo kieleckie i lubelskie. (r.)

Lekarze ubezpieczalni społecznych u ministra pracy.

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) Na wczorajszej konferencji w ministerstwie opieki społecznej lekarze Ubezpieczalni Społecznej wysunęli żądanie o przyznanie im stałych ryczałtów. Jak dotąd wynagrodzenia ich są uzależnione od wpływów ze składek pracodawców i ubezpieczonych; pobierają oni odpowiedni procent. Poza tym związki lekarskie wystąpiły przeciwko przeniesieniom lekarzy na inne miejsca służbowe, bez uprzedniego uzyskania zgody ze strony zainteresowanych lekarzy. (r.)

Mussolini sam młóci zboże.

Puchar Littorji dla Gdyni.

Rzym, 10. 7. (PAT.) Dziś Mussolini w towarzystwie licznej rzeszy wyższych urzędników i funkcjonariuszy partyjnych oraz przedstawicieli prasy udał się na teren błot pontyjskich, które ostatnio zostały osuszone i skolonizowane przez rolników, byłych kombatanów. Mussolini w jednej z kolonij rolniczych, ubrany w słomiany kapelusz, wziął czynny udział w pierwszej młóce, podając snopy do młóckarni.

Następnie po pracy Mussolini wygłosił do zebranych rolników przemówienie, w którym oświadczył, że czasy korporacyjne i faszystowskie doczekają się przewagi ludzi pracy nad t. zw. intelektualistami, którzy są nieplodni, a to zagraża przyszłości narodu. Rzym — zaznaczył Mussolini — osiągnął potęgę imperjum dzięki rolnikom, a upadek Rzymu wystąpił z chwilą zatruć Rzymian przez wpływ intelektualistów greckich i wschodnich.

Po tem przemówieniu, entuzjastycznie przyjętem przez kolonistów, Mussolinemu wręczono zapłatę za pracę przy młóce w wysokości 6 lirów 55 centymów. Mussolini, wystawiając pokwitowanie na tę sumę, wsiadł do samochodu i wraz z zaproszonymi

mi gośćmi udał się do Sabaudji. Po zwiedzeniu miasta udano się do Littorji.

W magistracie Littorji Mussolini zaprowadził dziennikarzy na szczyt wieży miejskiej, gdzie udzielał informacji o stanie prac w Littorji, na której terenie zatrudnionych jest 23.000 robotników. W rozmowie z dziennikarzami polskimi, jaką przeprowadził Mussolini w gabinecie burmistrza Littorji, zwrócił uwagę na dar, jaki złożyła w roku 1932 Gdynia miastu Littorji. Dar ten przedstawia skrzynkę z kutego srebra, której wieko ozdobione jest burzycym z Bałtyku. Obok tej skrzynki stał na stole burmistrza wspaniały puchar, który miastu Littorji niebawem ofiaruje miastu Gdyni. Puchar ten wykonany jest z onyksu i ozdobiony złotymi kłosami pszenicy, zaopatrzony w napis w języku polskim:

„Littorja Gdyni. Tysiąclecie onyks z góry Circeo symbolem żyzności, przywróconej ziemi przez faszyzm niechaj Ci powie o Gdyniu, że wiara narodu i genialność wodzów zawsze osiąga zamierzone cele”.

Z kolei Mussolini, pożegnawszy się z przedstawicielami prasy, odjechał do Rzymu, żegnany entuzjastycznie przez ludność okoliczną.

Obóz izolacyjny zaludnia się.

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) Ze wszystkich stron Polski napływają wiadomości o wysyłaniu różnych osób do Berezki Kartuskiej. Ogólna liczba już osadzonych w obozach nie jest dokładnie znana. Dzisiejsza prasa oblicza ilość internowanych na 200 osób. Duże transporty ostatnio odesłane z Małopolski Wschodniej (Ukraińcy), ziem zachodnich i z województwa białostockiego, przede wszystkim z Łomży.

Według doniesień prasy, wojewoda Kostek Biernacki wydał osobiście szereg

zarządzeń porządkowych. Obozy mieszczą się w dawnych koszarach wojskowych, które obecnie są otoczone na całej przestrzeni drutem kolczastym i pilnie strzeżone przez silny oddział rezerwy policji warszawskiej. Dzień i noc patrole strzegą obozu. Dojście do drutów kolczastych jest surowo wzbronione. Komendantem warty policyjnej został mianowany podkomisarz Grabowski. Wczoraj skierowano z Warszawy do obozu żyda Samuela Kaktora, znanego działacza komunistycznego. (r.)

Rzucił się do basenu z roztopionym żelazem...

Z Chorzowa donoszą: Popelnił samobójstwo na terenie huty „Królewskiej” urzędnik tej huty Ernst Stanek. Stanek w oczach swego ojca i wielu robotników, pracujących w tym dziale, rzucił się do basenu z roztopionym żelazem. Mimo natychmiastowego ratunku wydobyto z basenu trochę zwęglonych kości.

Przyczyną samobójstwa były nieporozumienia rodzinne.

częć do planu, za którym oświadczy się już cała Europa. W takim wypadku, zagadnienie gwarancji bezpieczeństwa, równoznaczne z gwarancją pokoju — przybierze wreszcie realne kształty. Ustaną alarmy wojenne. Zacznie się wreszcie, tak niezbędna praca nad gospodarczym odrodzeniem Europy. Czego nie zdołał dokonać ani Traktat Wersalski, ani późniejsze konferencje do Rozbrojeniowej włącznie — to może wreszcie zrealizuje zgodna i poparta silną egzekutywą wola zabezpieczenia pokoju. I dlatego z takim napięciem śledzi cały świat polityczny rozmowy ministra Barthou w Londynie.

Dr. Tadeusz Kiepiński.

Jak ratować wieś.

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) W wyniku obrad Komitetu wykonawczego Str. Ludowego, który obradował w Warszawie, uchwalone zostały następujące rezolucje:

Komitet podnosi imieniem wsi polskiej z całym naciskiem konieczność

- 1) obniżenia długów, ciężących na mniejszej własności, w pierwszym rzędzie długów, zaciągniętych w bankach państwowych i w kasach publicznych;
- 2) obniżenia ciężarów publicznych, podatków państwowych i samorządowych;
- 3) obniżenia cen artykułów przemysłowych, w pierwszym zaś rzędzie artykułów monopolowych.

Uchwała stwierdza, że bez uwzględnienia tych żądań, rozpaczliwa sytuacja wsi nie ulegnie poprawie. (r.)

Belgia nie zwalnia polskich górników.

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) W związku ze zwolnieniami polskich górników Belgii interwenjował nasz poseł min. Jackowski, któremu wyjaśniono, że był to wypadek sporadyczny, który się nie powtórzy i obiecano, że zwolnieni będą w miarę możliwości przyjęci, a część ich znalazła już zatrudnienie w kopalniach w Limburgji. (r.)

Nowa emigracja.

SA-Mann mówi prawdę o „Nazilandzie”.

(Od własnego korespondenta politycznego)

Paryż, w lipcu.

Według informacji dzienników, miało przekroczyć granicę Saary około dwóch tysięcy uchodźców z Niemiec, należących po największej części do „elity” nazistowskiej. Powód? Obawa przed śmiercią lub więzieniem. W tej chwili dawni „bohaterzy” narodowej rewolucji przedstawiają dla rządu Hitlera większe niebezpieczeństwo, aniżeli opozycja socjalistyczna lub komunistyczna. Zawiedzeni w swych nadziejach, gotowi na wszystko — są elementem najmniej pożądanym w Rzeszy. Wiedzą o tem. Wiedzą również, że jeszcze ich czas obrachunku nie nadszedł.

Oczywiście położenie tej nowej partii uchodźców jest ciężkie. Komuniści, socjaliści czy centrowcy znaleźli pomoc materialną ze strony odnośnych ugrupowań partyjnych za granicą. Na to dawni pretorjanie „wodza” naturalnie liczyć nie mogą.

Miałem sposobność rozmawiać z jednym z wybitnych, nawet bardzo wybitnych działaczy hitlerowskich. Uciekł z Niemiec za fałszywym paszportem. Przedostał się do Holandji wśród niesłychanych przygód; aresztowano go na granicy niemieckiej, zdołał zbiec i dostać się do Holandji. Jeden z wyższych oficerów oddziałów szturmowych. Nazwiska ze zrozumiałych względów podać nie możemy. Zało przytaczamy rozmowę — ciekawą i charakterystyczną dla obecnych stosunków w Rzeszy.

— Jest pan więc — zacząłem — przedstawicielem nowej emigracji niemieckiej?

— Nowej? — odpowiedział — to zależy. Mieliliśmy już dawno nazistowską emigrację wewnętrzną.

— Jakto?

— Ano tak. Do obozów koncentracyjnych. Nie słyszał pan nic o tem? Wysyłano już pół roku temu naszych kolegów za druty kolczaste. Była nawet o tem piosenka:

Oranienbaum, Oranienbaum
wie braun bist du geworden!
Einst waren nur Marksisten da
Jetzt sind SA, jetzt sind SA...

— Wysyłano nazich do obozów? A za co?

Wpatrzył się w przestrzeń i mówił powoli, z goryczą:

— Bo przejrżeli wcześniej, niż my. Bo poznali, że te zapowiedzi reform społecznych, ten niemiecki narodowy socjalizm to blaga kliki demagogów i blaźnów, których uważaliśmy za wodzów.

Że to odrodzenie moralne, o które kazało nam walczyć z demokracją — to był frazes, obliczony na efekt wiecowy. Chodziło o poparcie mas. Chodziło o władzę, o karierę, o zaspokojenie wygórowanych ambicji. Wierzyliśmy. Walczyliśmy z bojówkami lewicy, A dziś?

— Czy to prawda, że rozkaz aresztowania przywódców oddziałów szturmowych został wydany dopiero po wybuchu pierwszych walk na ulicach Berlina?

— Kłamstwo. Walk na ulicach Berlina nie było. Myśmy nie wiedzieli jeszcze o niczem. Dopiero, gdy zaczęto nas aresztować i rozbrajać, niektóre oddziały zastosowały bierny opór. Miało to zresztą miejsce nie na północy, ale w Bawarii.

— Czy istniał ferment rewolucyjny wśród oddziałów szturmowych?

— Istniała opozycja, która zresztą nie była wcale skierowana przeciw Hitlerowi. Wierzyliśmy, że zacznie on wreszcie realizować ten program, jaki obiecywał masom. Podtrzymywały nas w tem przekonaniu mowy Goebbelsa, ostatnie wystąpienia przeciw Papenowi. Sądziliśmy, że Führer pozbędzie się konserwatystów. Tymczasem okłamywał nas bezczelnie...

— Czy Schleicher był z wami, czy przeciwko wam?

— Schleicher był reprezentantem Reichswehry i opozycji prawicowców, z którą nie mieliśmy nic wspólnego. Szedł na własną rękę. O spisku Schleichera nie wiedzieliśmy nic a nic.

— Co będzie dalej?

— Narazie nic. Wcześniej czy później przyjdzie jednak dzień. Es kommt der Tag; der Tag der Rachel... B. R.

To ich najbardziej interesuje.

Do Europy przybyli pierwszy raz sultan kraju Sokoto i emir Guandy. Zdawałoby się, że będzie tysiące rzeczy, które obudzą ich zainteresowanie. Tymczasem ze wszystkich zdobyczy nowoczesnej kultury uwagę ich zajęła przedewszystkiem broń nowożytna i tę najbardziej podziwiali i kazali ją sobie szczegółowo objaśniać. Na rycie nie widzieli obu czarnych możnowładców, oglądających z wielkim zainteresowaniem karabin maszynowy najnowszego systemu. Biedne ludy afrykańskie. Poto dają swoim władcom pieniądze na podróż do Europy!

W praktyce było jeszcze gorzej. Nizsze... Upały powodują ból głowy. Aspirina go usuwa.

Śmierć „Fräulein Doctor”.

Anna Marja Lesser zmarła w Szwajcarii. Z St. Gallen, w Szwajcarii donoszą, że w jednym z tamtejszych sanatoriów zmarła w tych dniach w 50 roku życia najświetniejsza szpieg-kobieta, z pośród szpiegów niemieckich, Anna Marja Lesser, zwana „Fräulein Doctor”.

Lesserówna wskutek swych przeżyć po wojnie, popadła w silny rozstrój nerwowy i wreszcie stała się morfinistką.

Działalność jej szpiegowska sięga jeszcze 1913 r. W czasie tym poznała ona w Belgji por. Rene Austina, z którym urzędowała częste wycieczki w okolice ośrodków fortecznych w Belgji. Pewnego dnia podczas jednej z takich wycieczek, zauważył por. A. w torebce jej szkie jednej z fortec francuskich i powiadomił o tem swe władze. Lesserównie udało się jednak zbiec do Holandji.

Podczas wojny w 1916 r. Lesserówna wróciła z Ameryki, jako „bogata Amerykanka” do Francji i zgłosiła się jako sanitariuszka do francuskiego szpitala polowego. Pewnego dnia zauważył ją znajdujący się w szpitalu ciężko ranny por. Austin, który powtórnie zaalarmował swe władze. Nie wierzono mu jednak, gdyż sądzono, że por. A. gorączkuje. Dowiedziała się jednak o tem Lesserówna i czempredzej zbiegła przez linię frontową na niemiecką stronę. Równocześnie doręczyła władzom niemieckim najnowsze wiadomości o przygotowaniach do wiosennej ofensywy alianckiej w 1918 r., dzięki czemu sztab niemiecki pokrzyżował plany alianckie i przygotował w marcu 1918 niemiecką ofensywę.

PASZPORTY ULGOWE DO PISZCZAN!

Reumatyzm, ischias, wysięki. Informacyi o paszportach ulgowych, kuracjach ryczałtowych itd. udziela: Biuro Piszczany, Cieszyn, Śrutarska 18. (12541)

Olga Wolbryk.

(63)

ŻONA NAUCZYCIELA

(POWIEŚĆ).

(Ciąg dalszy).

Chwycił jednego wyrostka objął go kolanami, drugiego przytrzymał, a wolną ręką zaczął odpinać pas. Chłopcy wrzeszczeli wniebogłosy.

— Czy mam pokazać, panie komisarzu?

Kurakin zaczął się śmiać.

— Puść ich... niech ich djabeł porwie... Zresztą, kto zaświadczy, że nie nauczyciel, lecz ty ich bileś?

— Ja... ja mogę zaświadczyć panie komisarzu. Bo zaraz po tem zajęciu przybiegło do mnie kilka kobiet i opowiadały szczegółowo, jak się rzecz miała.

Słowa te wypowiedział pop głosem stanowczym.

Oczy Kurakina odkryły Klaudję.

— Ach!... Wreszcie się pani pokazała, Maryno Stepanowa. Powinna pani trzymać ostrzej swego męża. Z zakochanym mężem można przecież zrobić, co się chce.

— Panie komisarzu, czy nie zechciałby pan oddać tych ludzi?

Pop podszedł tuż do niego i wyniosła swą postacią oddzielił go od Klaudji.

— Mojem zdaniem cała ta sprawa

nie warta zachodu. Kilku smarkaczy chciało dokuczyć nauczycielowi, który się im nie podoba — ot, i tyle!

Kurakin zmrużył oczy, z których strzelały błyskawice.

— Nie będzie dochodzenia! zwrócił się do wyelegantowanego młodzieniaszka. — Z braku dowodów! Możesz pan spakować te wszystkie rekwiizyty i wrócić do miasta. Ja mam jeszcze parę inspekcji — przyjadę jutro.

Złośliwy uśmiezek przemknął po twarzy sekretarza, a oczy jego pobiegły od Kurakina ku tej pięknej jasnowłosej kobiecie. O, doskonale już znał system Kurakina. Jeśli mu się jakaś kobieta podobała, lub też węszył tajemnicę, zawsze wtedy pozostawiał sprawę „w zawieszaniu”. Kobieta ta wyglądała istotnie bardzo niezwykle... A gdyby tak tajny donos do władz centralnych?...

Klaudja zaczęła się krzątać po pokoju.

— Możeby pan komisarz zechciał coś przekazać...

Wysunęła się do kuchni, gdzie Konstancy układał na talerzach prowianty przyniesione od żony popa.

— Ciotko Maryno, gdzie masz swój stary płaszcz? spytał szybko, przyciszonym głosem.

— Pod materacem w łóżku... Czemu pytasz?

Konstancy patrzył przed siebie zachmurzony.

— On tu nie przyjechał z powodu tych urwisów. Dużo go oni obchodzą. Przyjechał, bo domyśla się, że masz

klejnoty. Ciotko Maryno, wyjm coś z płaszcza i schowaj tak, by mógł znaleźć. A gdy znajdzie, zrób minę przerażoną — błagaj go, powiedz, że to ostatnia twoja pamiątka. Może uwierzy, jeśli mu odstępisz za setną część tego, co warte. Oni wszyscy są teraz jak wygłodzone wilki. Aby ująć z życiem, trzeba wypruć konia i rzucić bestjom na pożarcie!

Z gorączkowym pośpiechem wydobyla broszkę z wystrzępionej podszewki.

— Masz...

Gdy komisarz późnym wieczorem, niezbyt pewnie trzymając się na nogach wyszedł z popem, by u niego przenocować, palce jego pieczołowicie gładziły kieszeń płaszcza, w której spoczęła broszka z turkusów. Skłonny do zwierzeń pod wpływem wódki, którą Konstancy raz po raz napełniał mu kieliszek, rzekł do popa:

— Jeśli ta kobieta jest żoną Tarnowa, to niech mnie powiesz! Ale nie jestem przecież potworem! Dopóki ma takie ładne kamyszki do sprzedawania, to może mi opowiadać niestworzone rzeczy. Czy jest wielką księżną, czy ulicznicą — niech je djabeł porwie wszystkie razem!

Gdy wiatry wiosenne zmiotły resztki śniegu, i z zaspanej ziemi wywabily pierwiosniki, Konstancy ruszył do lasu i przyniósł kosz niezapominajek i kilka szuffli czarnej ziemi. Zmieszał ją z ziemią ogrodową pod krzewem bzu i zasadził pod nim roślinki. Prawie już kończył, gdy jakaś ręka ciężko opa-

dła mu na barki i w półkolu odwróciła górną część jego ciała. Była to ręka niesamowicie mocna, a wyłaniająca się przed nim twarz Tarnowa była straszliwie blada i wykrzywiona.

— Co tu robisz?

— Grzędzę kwiatów, by wuj mógł patrzeć na coś ładnego, siedząc tu.

Oczy Tarnowa mrugały niespokojnie. Czy ten młody wie...? Czy głęboko rył tu ziemię... i może odkrył...?

— Wynoś się, ty...

Konstancy uśmiechnął się łagodnie.

— Już skończyłem, wuju Osypie. A jutro ustawię tu ławę dla ciebie. Już ją zrobiłem. Niezbyt ładna, ale można w każdym razie usiąść...

— Nie chcę ławy... ani żadnych kwiatów... Poczuj się tu kręcisz... i wieszysz? Myślisz może, że zakopałem gdzieś złoto... klejnoty? I wogóle... jak długo to jeszcze ma trwać? Jak długo...

Głos mu się załamał w krtani. Kościste palce chwyciły zielone pędy rozwijającego się bzu. Zobaczył świeżo naprawiony parkan. Widocznie przez Konstanciego. W ten sposób dziękował mu zapewne za naukę. Poza godzinę lekcji nigdy się nie odzywał do chłopca. A i do niej. Alboż nie dosyć, jeśli ich znosi... jego i tą kobietę?

Ta kobieta...

Nie jest tak silna jak Maryna... Z każdym dniem stawała się bledszą, niemal przezroczysta na twarzy, a czasem snuła się po domu jak cień i słabym omdlewającym głosem przyzywała tego wyrostka...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Z GDYNI I WYBRZEŻA.

REPERTUAR KIN:

„**CZARODZIEJKA**”. Film o wysokich wartościach artystycznych p. t. „Ekstaza, dramata płomiennych serc”. Najnowsze reportaże dzwiękowe i naddatki.

„**BAJKA**”. Szampańska komedia ze słynnym Vlastą Burianem w roli głównej p. t. „Revizor”. Bogaty nadprogram na tle powieściowym.

POGOTOWIA:

Miejskie Zakłady Elektryczne — tel. 29-67.
Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Dyżury nocne od godz. 20 do 8 rano pełnią: dla okręgu obejmującego Chylonę, Dempłowo, Cisowo, Dębogórze, Rewa, Mosty, Mechelinki, Kosakowo, Stefanowo, Piwoszyńno i Suchy Dwór, dr. Dobrowolski; dla okręgu Kol. Obłuże, Kol. Oksywieł Stewa i Nowe Obłuże — dr. Rogala; dla Oksywia — dr. Tomaszunas; dla Rumii, Zagorza, Redy, Ciechocina, Łęczy i Kazimierza — dr. Bogucki.

RUCH PASAŻERÓW W CZERWCU.

W czerwcu br. ogólny ruch pasażerski w porcie gdynińskim wyniósł 1026 pasażerów, z czego przyjechało 443 pasażerów, a wyjechało 583 pasażerów. Z tej cyfry największa liczba przypada na ruch pasażerski ze Stanami Zjednoczonymi utrzymywany przez statki linii Gdynia—Ameryka.

S. S. „PUŁASKI” NA ATLANTYKU.

Dnia 6 bm. wyszedł z Nowego Jorku polski statek transatlantyczny „Pułaski”, zabierając na swym pokładzie 442 pasażerów oraz ładunek 109 t. drobnicy i 76 worków pszenicy. Między pasażerami znajdują się liczne delegacje i wycieczki na zjazd Polaków z zagranicy. Dnia 8 bm. ss. „Pułaski” zawinął do Halifaxu w Kanadzie, gdzie zabrał dalszych pasażerów i ładunek.

Przejazd powyższego statku do Gdyni spodziewany jest dnia 18 bm., gdzie wszystkie delegacje zostaną uroczystie powitane w gmachu dworca morskiego.

Niemiecki samolot lądował na Helu.

Na Helu na plaży wylądował niemiecki samolot pasażerski Lufthansy, wiozący pocztę z Szczecina do Gdańska.

Przyczyną lądowania był brak benzyny. Nie bacząc na gęstą mgłę, samolot wylądował bez następstw na wąskim skrawku wybrzeża.

Znajdujący się w samolocie dwaj lotnicy ze względów formalnych zostali zatrzymani, jednak korzystali w pełni ze swobody osobistej.

Z Gdańska.

Na podstawie zarządzenia władz gdańskich odebrany został na terenie Wolnego Miasta debiet wychodzącej w Rybniku katolickiej „Schlesische Volkszeitung” na przeciąg 6 miesięcy oraz żydowskiemu „Hajntowit” (z Warszawy) na przeciąg 3 miesięcy.

W dokach stoczni gdańskiej znajduje się statek „Dar Pomorza”. Specjalna komisja po dokonaniu kontroli i rewizji orzekła, że statek jest w najlepszym stanie i przyznał mu dawny stopień kwalifikacyjny.

Drobne wiadomości.

— Zmarł w Krakowie śp. Edward Żadora-Paszkowski, adwokat, były redaktor naczelny „Dziennika Kijowskiego”.

— Asystent politechniki lwowskiej Kazimierz Wincenty Masłowski popełnił samobójstwo przez zażycie cjanalki i po krótkich męczarniach zmarł.

— W Łowiczu odbyło się uroczyste poświęcenie i otwarcie Domu Ludowego.

— Prezydentem miasta Lucka wybrano Mieczysława Wężyka, wiceprezydentem Stefana Wasilewskiego.

— „Lietuvos Žinios” rozpoczęło druk cyklu artykułów Petrauskasa p. t. „10 dni w Polsce”.

— Ze szkół średnich w Austrii wykluczono za udział w agitacji politycznej 175 uczniów i uczennic.

— W najbliższym czasie należy oczekiwać wcielenia do Reichswehry 300 tysięcy członków S. A. i 300 tysięcy członków S. S. Oddziały te mają wzmocnić stutysięczną armię Reichswehry.

— Zawinął do Bizerty (w Tunisie) polski statek szkolny „Iskra”.

— Sąd doraźny w Wiedniu skazał na 6 lat więzienia pewnego szweca, w którego mieszkaniu znaleziono bombę.

— Posel R. P. w Kopenhadze Sokolnicki przybył na statku „Kościuszko” do Reykjaviku z pierwszą polską oficjalną wizytą do Islandii.

— Władze obszaru krajpedzkiego postanowiły zwolnić kobiety zatrudnione w urzędach państwowych, które nie znają języka litewskiego.

ZMARLI:

S. p. Bolesław Smelkowski w Gnieźnie.
S. p. Marja Perkowa, lat 69, w Lesznie.
S. p. Józef Korcz w Poznaniu.
S. p. Aleksander Matoga, lat 31, dziennikarz w Katowicach.

Jeszcze słów kilkoro o „Paged'e”

W związku z naszym artykułem o sposobie eksploatacji lokatorów przez firmę Paged, otrzymaliśmy szereg listownych i telefonicznych podziękowań za śmiały poruszenie tej, nie przynoszącej zaszczytu półpaństwowej instytucji, sprawy. Z listów tych dowiadujemy się jeszcze dalszych szczegółów nie poruszanych w naszym artykule.

Otóż poza lichwiarskimi cenami, jakie Paged żąda za mieszkanie, już po zawarciu umowy zażądano od lokatorów złożenia kaucji gwarancyjnej w wysokości trzech-

miesięcznego czynszu i to wyłącznie w gotówce bez wszelkiego oprocentowania.

Czy i w tym wypadku władze administracyjne nie uważają się za kompetentne do interwencji?

Na warunek ten zgodził się wyjątkowo tylko jeden lokator, inni zaś odmówili przyjęcia tego warunku, jako niezgodnego z warunkami umowy, a ponieważ wskutek tego narażeni są na straty, wnieśli wszyscy skargi do sądu o dotrzymanie umowy.

O wyniku procesów nie omieszkamy poinformować naszych czytelników.

Oszczędność nie na miejscu.

Słabą stroną naszych organizacji państwowych, a zwłaszcza t. zw. przedsiębiorstw państwowych jest brak kupieckiej orientacji, gdzie, kiedy i na czym należy oszczędzać, a gdzie oszczędność ta jest szkodliwa, połączoną nie tylko ze stratą przedsiębiorstwa, lecz i jego klientów.

Klasycznym przykładem takiego braku orientacji kupieckiej, jest gdyniński urząd pocztowy. Jak miesięczne wykazy statystyczne wykazują, agendy tutejszej poczty, mimo stagnacji gospodarczej z każdym rokiem a nawet z każdym miesiącem rosną w tempie lawinowym, co najlepiej uwiidoczniają wykresy, które miałem sposobność oglądać w kierownictwie tutejszej poczty.

Natomiast uposażenie w personel tutejszego urzędu pocztowego przedstawia rażąca dysproporcję do tego wzrostu obrotów pocztowych, wskutek czego każdy urzędnik pocztowy przeciążony jest pracą o 100 i 150 procent większą jak to było przed dwoma laty. Ludzie ci pracują codziennie i to z intensywnością posuniętą do ostatecznych granic od 10 do 14 godzin dziennie!

Mimo to hol pocztowy przedstawia codziennie widok jakiegoś lokalu wiecowego, w którym gromadzą się tłumy ludu podnieconego i zniecierpliwionego godzinne wyekiwaniem w kolejkach, tworzących długie jak sploty węzowe ogonkach.

A jakie tam w tych zniecierpliwionych tłumach padają epitety pod adresem zarządu pocztowego, tego powtórzyć bym nie mógł bez narażenia się na proces prasowy. Byłoby jednak pożądanym, ażeby któryś z miarodajnych dygnitarzy pocztowych, incognito zechciał się o prawdziwości moich słów przekonać.

Jeżeli się już nie ceni sił i zdrowia eksplo-

atowanych do ostatecznych granic pracowników pocztowych, to w każdym razie społeczeństwo ma prawo żądać, ażeby zarząd pocztowy więcej cenił drogi czas swoich klientów, jak to robi każdy uczciwy i rozsądny kupiec.

Nie można wymagać, ażeby klient który ma do załatwienia sprawę wymagającą 2 do 3 minut, wyczekiwał po 20 do 30 i więcej minut w ogonkach. Jest to niesumienne marnowanie cudzego czasu. Publiczność korzystająca z usług poczty, to nie są petenci o jakiejś łaski czy dobrodziejstwa, lecz są to interesenci, z których przedsiębiorstwo państwowe czerpie poważne zyski, zwłaszcza tu w Gdyni, gdzie poczta i telegraf dają większe dochody aniżeli każdy inny urząd pocztowy tych samych rozmiarów.

Jeżeli zarząd pocztowy nie chce, czy nie może powiększyć ilości urzędów pocztowych w Gdyni, to należałoby zwiększyć bodaj o 50 do 60 procent ilość personelu pocztowego, a zwłaszcza w czasie sezonu.

Nie można robić oszczędności kosztem zdrowia pracowników i drogiego czasu klientów, bo skoro istnieją w wielu miastach a także w Gdyni Towarzystwa Ochrony Zwierząt, dbające o to, aby nie przeciążać zwierząt pociągowych, to niemniej koniecznym okaże się założenie Towarzystwa Ochrony Ludzi przeciążonych pracą.

Niesumieniem jest także, ażeby urzędnicy pocztowi odpowiadający przy okienkach obrotu pieniężnego opowiadali za manko kasowe swoimi małymi poborami. O ile nam bowiem wiadomo, zużycie kasowe obecnie tym urzędnikom ryczałty na manka kasowe.

Gdzie jak gdzie, ale każdy urzędnik kasowy pracuje w Gdyni w warunkach wprost niemożliwych, manka kasowe są nie do uniknięcia.

M. Mistat.

List z Warszawy.

Warszawa — miastem przyszłości.

Warszawa została się znów bez „ojca miasta”. Choć był to prezydent narzucony przez władze jako komisarz, ale był i coś robił. Dziś jest bezkrólewie. Wiadomo bowiem, że komisarz prezydent miasta p. Kościalkowski został po tragicznym zgonie min. ś. p. Pierackiego mianowany ministrem spraw wewnętrznych. Obecnie urząd prezydenta w zastępstwie pełni wiceprezydent Opiński, rodem z kochanego Lwowa. Kto będzie mianowany, dotychczas nie wiadomo.

Mówimy o bliskim mianowaniu prezydenta, gdyż nieoczekiwanie wybory do Rady Miejskiej zostały odłożone do roku następnego. Czynniki miarodajne uważają, iż chwila bieżąca z różnych powodów, mniej lub więcej namacalnych, nie nadaje się na przeprowadzenie wyborów.

Jesteśmy w oczekiwaniu wielkich imprez, jakie się odbędą w Warszawie. Przedewszystkiem chodzi tu o międzynarodowe zawody lotnicze oraz wielki zjazd rodaków naszych z zagranicy. Niewątpliwie ożywi się bardzo ruch w stolicy i wiele grosza tu zostanie, ale z drugiej strony Magistrat ma też duże wydatki. Np. zawody lotnicze, które odbędą się na Okęciu: trzeba było jak najspieszniej budować autostradę na lotnisko, aby cudzoziemcy nie wyrobili sobie „dzikiego” mniemanie o stolicy, gdyby zmuszeni byli jeździć po kocich łbach i wyboistej szosie. Kosztowało to miasto powyżej miliona złotych.

Pracuje się jednak dla przyszłości, gdyż Warszawa rozrasta się w wielkim tempie i musi godnie reprezentować swe stołeczne miano.

W perspektywie najbliższej przyszłości debatuje się dziś nad światową wystawą. Dużo czasu i energii stracono w poszukiwaniu miejsca dla wystawy. Ale nietylko czas i energię tracono, ale i ciężką gotówkę, bowiem pierwotny plan wystawy na Saskiej Kępie upadł i nikt już nie wróci miliona złotych, wpakowanych w przedwstępna regulację terenu, który pod budowę się nie nadaje ze względu na swe przykre właściwości. Ostatecznie i nieodwołalnie zdecydowano, że wystawa światowa w Warszawie rozbudowana będzie po obu stronach Wisły od mostu ks. Poniatowskiego do mostu Kierbedzia. Na tym więc terenie powstaną, liczne i piękne budowle,

przez co Warszawa zmieni swe oblicze. Dotychczas bowiem było to jedyne wielkie miasto w Europie, tyłem odwrócone do rzeki.

Aby się jakoś wytłumaczyć przed opinią publiczną z wyrzuconego formalnie w Salską Kępę miliona złotych, mówi się, że tam ewentualnie umieszczona będzie wystawa rolnicza.

Do r. 1943 całe wybrzeże Wisły w obrębie miasta ma być uregulowane przez budowę bulwarów granitowych o dwóch poziomach — dla małych i dużych wód. Przy torze linii średnicowej powstałby dworzec dla publiczności, przybywającej na wystawę. Oprócz tego obie części Warszawy mają otrzymać połączenie jeszcze trzema nowymi mostami (jeden tymczasowy). Nad brzegiem Wisły staną gmach muzeum przemysłu i techniki, pałac sztuki i inne.

Ogólne koszty urządzenia wystawy wraz z budynkami statemi i pawilonami obliczane są na 90 milj. zł, a drugie tyle na regu-

lację rzeki, mosty i drogi. Do tych wydatków muszą dojść jeszcze sumy na uporządkowanie stolicy, budowę nowych gmachów, jezdní. Wszystko to pochłonie znaczne sumy, którym Warszawa nie wydała: składać się będzie całe społeczeństwo. W jakiej formie uczestniczyć ono będzie w wydatkach, związanych z wystawą, przyszłość pokaże. Tak więc dla Warszawy wystawa światowa stanie się punktem zwrotnym w jej rozwoju.

Na murach miasta ukazała się pięknie wykonana pod względem graficznym odezwa, w której powstały ad hoc Związek propagandy turystycznej Warszawy wzywa obywateli miasta, aby upiększali w miarę możliwości wnętrza Warszawy, gdyż od dobrych chęci obywateli zależy dobre imię miasta.

„Bądźcie uprzejmi i uczcie innych o „przejmości” — głosi odezwa. Z zyczliwością odnoście się do każdego turysty, aby wyjechał oczarowany miastem i jego mieszkańcami. Dbajcie o czystość ulic i ogrodów! Niech okna wasze i balkony zdobią kwiaty, tak, jak się to widzi gdzieindziej. Stańmy wszyscy do walki o zmianę wyglądu i nastroju naszej stolicy. Tak więc zasadniczym celem nowopowstałego związku, na czele którego stać będzie każdorazowy prezydent miasta Warszawy, jest uczynić z Warszawy stolicę taką, z jakiej moglibyśmy być dumni nie tylko przed sobą, ale i przed obcymi. Dążeniem związku jest zmienić zewnętrzny wygląd stolicy: z miasta brudnego, zaniedbanego uczynić miasto miłe, czyste i uśmiechnięte.

Członkami założycielami Związku są zarząd miasta i izba przemysłowo-handlowa, a w skład tej organizacji wchodzi: związki kupieckie, turystyczne, hotelarskie i inne.

W ten sposób pomyślna akcja może wydać wielkie owoce, jak się to okazało w działalności Tow. przyjaciół poszczególnych dzielnic wielkiej Warszawy. (R.)

Ofiary kąpieli.

W jeziorze sepoleńskim utonął podczas kąpieli 6-letni syn bezrobotnego Władysława Janka. Nieszczęśliwy chłopczyk jest pierwszą tegoroczną ofiarą jeziora sepoleńskiego. Zwłoki jego wydobły po długich i żmudnych poszukiwaniach.

W Łinji w powiecie kartuskim, znalazł śmierć w nurtach jeziora podczas kąpieli 20-letni Augustyn Elwart. Udar serca położył kres jego młodemu życiu.

Ucieczka więźnia.

Chojnice. Z tut. więzienia karnego zbiegł niejaki Zygmunt Dobrodziej, pochodzący z Krzyża (pow. chojnicki), odsiadujący 5-letnie więzienie za podrabianie pieniędzy. Wygięte grube kraty żelazne świadczą o niezwyklej sile uciekiniera.

Gniew.

Z posiedzenia rady miejskiej. W końcu ub. tygodnia odbyło się posiedzenie rady miejskiej w Gniewie. Kom. burmistrz mgr. Kruszewski zażądał posiedzenie powiatem obecnego w sali zastępcy starosty powiatu tczewskiego p. Piwnickiego, sekretarza wydziału powiatowego p. Bielickiego i inspektora samorządowego p. Iwickiego, poczem wprowadził w urząd nowego radnego p. Widzógowskiego. W imieniu przewodniczącego wydziału powiatowego zabrał głos zastępca starosty p. Piwnicki, który m. in. odczytał dekret nominacyjny. Na przewodniczącego rady miejskiej na czas wyborów do zarządu powołano radnego Małolepszego, który z kolei zaproponował na asesorów pp. Kozłowski i Urbana. Po odczytaniu przez przewodniczącego regulaminu wyborczego przystąpiono do wyborów uzupełniających. Na wniosek radnego p. Ludwiga rada jednogłośnie wybrała kierownika szkoły p. Widzógowskiego na wiceburmistrza, a na ławników pp. Kozłowski i Wiesego. Skład pełnego zarządu miejskiego przedstawia się wobec tego następująco: mgr. Kruszewski - kom. burmistrz, kierownik szkoły Widzógowski - wiceburmistrz, pp. dyr. Kozłowski, Wiesie i Jakusz-Gostomski - ławnicy. Na zakończenie zebrania przemawiali: przewodniczący p. dyr. Małolepszy oraz burmistrz mgr. Kruszewski, dziękując pp. radnym za pełną zgodę i harmonijny pracę dla dobra miasta.

Z TCZEWA.

Kino światowid: „Serce wiołczęgi”. W rolach Al. Jolson i Magda Evans. Do tego podwójny nadprogram.

Kino Mars: „Węgierska miłość”.

Mistrz Pomorza w boksie Wrzos obchodził swój jubileusz w Tczewie. Znany ulubieniec publiczności, czterokrotny mistrz Pomorza, bokser wagi średniej Brunon Wrzos z Tczewa, odbywający obecnie służbę wojskową w marynarce wojennej, obchodził w ub. sobotę na ringu w Tczewie jubileusz 75 walki. Młody ten atleta rozpoczął swą karierę bokerską w r. 1923 w Grudziądzu. W roku 1930 został po raz pierwszy mistrzem Pomorza w wadze półśredniej. Wrzos był kolejno 2 razy mistrzem Pomorza wagi średniej. W roku 1934 Wrzos zdobył tytuł mistrza floty i marynarki wojennej. W tych 75 walkach Wrzos miał przegranych tylko 11 walk, a 8 zremisowanych; resztę wygrał.

Zwolnienie prezesa Stronnictwa Narodowego z aresztu policyjnego. W jednym z ostatnich numerów „Dziennika Bydgoskiego” donosiliśmy o aresztowaniu rolnika Leona Szczuki, prezesa Stronnictwa Narodowego koła Rokitki pod Tczewem, którego przewieziono do Tczewa,

gdzie osadzono go w areszcie policyjnym. Obecnie dowiadujemy się, iż rolnik Szczuka zwolniony został z aresztów policyjnych w Tczewie, gdzie przebywał 48 godzin. Powód jego aresztowania jest nieznany.

Dookoła budowy nowej świątyni św. Józefa. Na budowę kościoła św. Józefa parafii Nowomiejskiej złożono następujące ofiary: Z kolekty domowej 240 zł, od urzędników kolejowych z rozestanych prośb 387 zł, od urzędników pocztowych 253 zł, od innych 9 zł, koło ministrantów parafii nowomiejskiej 40 zł, M. Guttman - Starogard 10 zł, starosta powiatowy Muchniewski 25 zł, dr. Sumiński 5 zł, sekcja palaczy kolejowych przy Z. K. P. 58 zł na okno witrażowe, M. G. na okno witrażowe 30 zł, Z. Klein 40 zł, N. N. pożyczka bezprocentowa wartości 1000 zł zwrotna w pełnej wartości. Wszystkim ofiarodawcom staropolskie „Bóg zapłać”.

Nowa placówka żydowska. Na t. zw. tczewskich Nalewkach (ul. Krótka) znany kupiec p. Stanisław Goc z Tczewa wydzierżawił żydowi Szwęji Gudtstatoj swój dobrze zaprowadzony interes. Bez komentarzy!

Dział Gospodarczy

Złoty jedyną walutą w Polsce.

Wylimowanie dolara z obrotów na rynku wewnętrznym.

Doniosły dekret Prezydenta Rzplitej w sprawie zobowiązań w walutach obcych.

W ostatnim „Dzienniku Ustaw” ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzplitej o wierzytelnościach w walutach zagranicznych i o przeliczeniu niektórych tych wierzytelności na walutę polską.

Rozporządzenie ma na celu unormowanie rynku pieniężnego z uwzględnieniem zasady, że waluta krajowa winna być jedynym znakiem pieniężnym w wewnętrznym obrocie gospodarczym. Rozporządzenie kładzie kres szkodliwemu gospodarczo zjawisku, powszechnego posługiwania się walutami zagranicznymi. W obrotach wewnątrznych **wobec spadku walut anglo-saskich** przyniosło to gospodarstwu społecznemu i poszczególnym obywatelom posługującym się tymi walutami znacznej straty. **Spadek ten podważył w Polsce zaufanie do walut zagranicznych**, jednostki gospodarcze, do niedawna uciekające się do walut obcych, w których widziały gwarancję bezpieczeństwa, same przeszły na operowanie w jak najszerszym zakresie **wyłącznie walutą krajową**. Pozostałe jednak zobowiązania zawierane poprzednio w dość szerokim zakresie w walutach zagranicznych. Nowe rozporządzenie ma na celu wylimowanie znacznej części tych zobowiązań przez przeliczenie ich na walutę polską.

Dekret Prezydenta Rzplitej, którego zasady poniżej podajemy, można nazwać ostatecznym ustaleniem w Polsce polskiej waluty. Rozporządzenie dzieli się na 7 rozdziałów, zawiera przepisy ogólne o zobowiązaniach w walucie zagranicznej i w warunkach ważności klauzuli złota w tych zobowiązaniach.

Według art. 1, wierzytelność wyrażoną w walucie zagranicznej, dłużnik może płacić pieniędzmi polskimi, chyba, że zapłata w pieniądzu zagranicznych była wyraźnie zastrzeżona. Zastrzeżenie takie uważa jednak za nieistniejące, jeżeli wierzytelność płatna jest na obszarze państwa polskiego.

W rozdziale drugim rozporządzenie zawiera przepisy, ograniczające zaciąganie zobowiązań w walucie zagr. **Wpisy do ksiąg hipotecznych mogą być wnoszone tylko w walucie polskiej**. Nie dotyczy to czynności hipotecznych, dokonanych w zakresie wpisów już ujawnionych w walucie zagranicznej.

Wobec tego, że wpisy hip. w walucie zagr. mogą w pewnych wypadkach być pożyteczne ze stanowiska polityki gospodarczej, ministrowie skarbu i sprawności zostały upoważnieni przez dekret do wydania rozporządzenia, które określi przypadki, w których wpisy takie będą mogły być wniesione.

Rozporządzenie ogranicza możliwość dokonywania nowych operacji kredytowych, czynnych i biernych w instytucjach kredytowych w walucie zagr. Jedynie Bank Polski, państwowe instytucje kredytowe, banki akcyjne i towarzystwa kredytu długoterminowego będą mogły dokonywać operacji w walucie zagr.

Wszystkie inne instytucje kredytowe mogą dokonywać operacji jedynie w walucie polskiej. Ograniczenie to nie dotyczy operacji dokonanych uprzednio, aktywnych lub pasywnych, w walucie zagr.

Wkłady oszczędnościowe na książeczki składowe mogą opiewać tylko na walutę polską. Również tylko w walucie polskiej mogą być zawierane umowy ubezpieczeń bezpośrednich. Wyjątki od tego postanowienia określi minister skarbu w osobnym rozporządzeniu.

Zgodnie z art. 2 wysokość sumy, którą dłużnik płaci pieniędzmi polskimi winna być obliczona według kursu wyplat w danej walucie zagranicznej w dniu wymagalności wierzytelności. Je-

żeli dłużnik dopuścił się zwłoki, wierzyciel może żądać zapłaty stosownie do swego wyboru według kursu wyplat bądź w dniu wymagalności, bądź w dniu zapłaty. Przytoczone przepisy nie stosują się do zobowiązań niewyksłowych, zaciągniętych przed wejściem w życie omawianego dekretu. W stosunku do tych zobowiązań pozostaje nadal obowiązująca dotychczas zasada, że wierzytelność może być uiszczona według kursu z przedednia zapłaty.

Według art. 4-go ważność zastrzeżenia o płatności wierzytelności zagranicznej monetami złotymi, lub według równowartości złota w zagranicznej jednostce pieniężnej ocenia się podług prawa kraju, w którego walucie wierzytelność jest wyrażona. Przy zastosowaniu zasady wyrażonej w art. 4-tym klauzula złota w zobowiązaniach dolarowych, niewyluczając polskich zobowiązań wewnątrzno-krajowych, jest nieważna wobec zniesienia jej w Stanach Zjednoczonych Ameryki ustawą z dnia 5 czerwca 1933 r.

Wszelkie postanowienia o walutach zagranicznych, zawarte w listach zastawnych i obligacjach instytucji kredytu długoterminowego wyrażone jednocześnie w walucie polskiej i w jednej lub kilku walutach zagranicznych, jak również postanowienia te, zawarte w aktach, bądź innych dokumentach i wpisach hipotecznych wierzytelności, zabezpieczających listy i obligacje, uważa się za nieistniejące.

Według art. 23-go: listy zastawne i obligacje instytucji kredytu długoterminowego, wyrażone w jednej lub kilku walutach zagranicznych, jak również wierzytelności zabezpieczające te listy i obligacje, podlegają przeliczeniu na odpowiednie zobowiązania, wyrażo-

ne w walucie polskiej. Przeliczenie następuje z zachowaniem przepisów art. 4-go według przeciętnego kursu wyplat lub kursu złotego w miesiącach kwietniu i maju 1934 r. notowanych na giełdzie pieniężnej w Warszawie. Dla podlegających przeliczeniu zobowiązań, wyrażonych w dolarach Stanów Zjednoczonych, kurs ten ustala się na złotych 5,40 za jednego dolara.

Przeliczenie na walutę Polską zobowiązań z tytułu umów ubezpieczenia.

Dekret reguluje wreszcie sprawę zobowiązań z umów ubezpieczenia, wyrażonych w walutach zagranicznych, a zawartych z zakładami ubezpieczeń, podlegającymi nadzorowi ministra skarbu. Dekret przewiduje, że umowy ubezpieczenia bezpośredniego mogą być zawierane tylko w walucie polskiej. Umowy ubezpieczeń, zawarte w walutach obcych przed wejściem w życie omawianego dekretu, przeliczują się na walutę polską. Jeżeli w umowie nie zastrzeżono klauzuli złota, miarodajny dla przeliczenia jest kurs wyplat w danej walucie zagranicznej w miesiącach kwietniu i maju 1934 r., ustalony na podstawie notowań giełdy pieniężnej w Warszawie. Jeżeli natomiast w umowie ubezpieczenia zastrzeżono klauzulę złotą, zobowiązania z umowy przeliczują się na złote w złocie według stosunku zawartości złota w jednostce pieniężnej danej waluty zagranicznej i złotego polskiego. Przeliczenie następuje na powyższych zasadach bez względu na to, czy zastrzeżona klauzula złota jest ważną według ustawodawstwa macierzystego danej waluty zagranicznej.

Nowy dekret o klasyfikacji gruntów.

Przygotowanie do reformy podatku gruntowego.

Jak się dowiaduje Agencja „Iskra”, Ministerstwo Skarbu opracowało projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o klasyfikacji gruntów. Projekt ten znajduje się już w biurze Rady Ministrów.

Zamierzona klasyfikacja gruntów ma za zadanie ustalenie kategorii i klasy gruntów w całym państwie.

Klasyfikacji dokonują specjalne komisje powiatowe i wojewódzkie, nad

Produkcja przemysłowa wzrasta w Polsce.

Pocieszające cyfry Instytutu Badania Konjunktur.

Według liczb, zawartych w miesięcznych tablicach statystycznych Instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen — w ostatnich miesiącach następuje w życiu gospodarczym Polski wyraźna poprawa.

Ogólny wskaźnik produkcji przemysłowej wyniósł w maju rb. (1928 = 100, z usunięciem sezonowości), 94,6 i jest najwyższy z zanotowanych w ciągu ostatnich 2-ch lat. W maju r. ub. wyniósł on 55,2. Wskaźnik produkcji dóbr wytwórczych wyniósł w maju rb. 56,8 wobec 44,3 przed rokiem, 40,4 w kwietniu 1932 r. i 54,5 w październiku 1931 r. Jak widać, rozmiary produkcji osiągnęły poziom, nienotowany już od bardzo długiego czasu. Wskaźnik produkcji dóbr spożywczych wyniósł w maju rb. 70,9 i aczkolwiek jest mniejszy od wskaźnika z poprzednich 3-ich miesięcy, przekracza jednak wskaźniki z długiego szeregu miesięcy poprzednich lat.

którymi czuwać będzie główna komisja przy Ministerstwie Skarbu.

W skład klasyfikacyjnych komisji powiatowych i wojewódzkich obok czynników administracji państwowej wejdą przedstawiciele izb rolniczych oraz własności rolnej. Skład głównej komisji stanowić będą przedstawiciele Ministerstwa Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz organizacji rolniczych. Nadto do współpracy w komisjach powołani będą wybitni fachowcy w charakterze doradców.

W związku z koniecznością przygotowania i omówienia prac tych komisji, Ministerstwo Skarbu zwołało zjazd dyrektorów izb skarbowych, który w dniu wczorajszym rozpoczął swe obrady.

Który rzemieślnik nie płaci podatku obrotowego?

Nowe rozporządzenie wykonawcze do ustawy.

W myśl ustawy o podatku przemysłowym od obrotu, poza mydlarzami, rzemieślnicy posiadający karty rzemieślnicze i sami wykonywujący rzemiosło przy udziale najwyższej jednego członka rodziny opłacają tylko świadectwo przemysłowe, a więc nie płacą podatku obrotowego. Wyjaśnia to rozporządzenie wykonawcze do ustawy, stwierdzając, iż wolne są od wspomnianego podatku warsztaty, zatrudniające najwyższej jednego członka rodziny.

O ile pracują dwaj członkowie rodziny lub jedna nawet siła najemna, ulga nie może być przyznana. Za członków rodziny uważa się małżonków, dzieci ślubne i nieslubne, krewnych męża i żony w linii wstępnej i zstępnej. Obecnie wyjaśnia się, że odnośnie podatku ryczałtowego dla wspomnianej grupy rzemieślników, o ile wymiar został dokonany nieprawidłowo, płatnikom przysługuje jedynie prawo do wnoszenia odwołań. Wobec tego, iż są to wypadki sporadyczne i posiadają indywidualne znaczenie, wydanie specjalnego zarządzenia nie jest przewidywane.

Jak się przedstawia spadek spożycia w Polsce?

Ciekawe cyfry spadającej z roku na rok konsumpcji.

Rocznik statystyczny Głównego Urzędu Statystycznego przytacza szereg cyfr ilustrujących spadek spożycia i zbytu artykułów pierwszej potrzeby w Polsce, jako następstwo stale pogarszającej się sytuacji przemysłu, handlu i rolnictwa, tudzież szerokich sfer konsumpcji. W porównaniu z rokiem 1929 zmalał w roku ub. o 65 proc. zakup węgla dla celów przemysłowych i na opał domowy. Podczas gdy w roku 1929 na jednego mieszkańca wypadło 1.042 kg spożycia węgla, w roku 1933 konsumpcja wyniosła zaledwie 375 kg na głowę.

Spożycie cukru wyniosło w roku 1929 — 11,9 kg na głowę, w roku ub. 8,61 kg co oznacza spadek spożycia o 27 procent. — Zbyt żelaza walcowanego wyniósł poprzednio 12,5 kg rocznie na jednego mieszkańca, obecnie 3,56 kg, czyli zaledwie 28 procent zapotrzebowania poprzedniego. Spożycie cementu zmniejszyło się o przeszło 50%.

Konsumpcja spirytusu zmalała z 1,57 litra na mieszkańca do 0,76 litra rocznie, czyli **więcej niż o połowę** mimo, że sprzedaż alkoholu została w międzyczasie znacznie rozszerzona, m. in. również na dworce kolejowe. **Tytoniu sprzedano** w r. 1929 za 23,10 zł rocznie na głowę, w roku ubiegłym zaś za 14,79, co równoznaczne jest ze **spadkiem konsumpcji o 36 procent**. Piwa konsumowano w roku 1929 przeciętnie 9 litrów, w roku ub. przypadło zaledwie 3,13 litra na mieszkańca rocznie.

Cyfry powyższe odnoszą się do lat 1929—1933, a w roku bieżącym konsumpcja w dalszym ciągu wydatnie spada, stanowiąc wymowny przyczynek do obecnej sytuacji gospodarczej w Polsce.

Doniosłe rozporządzenie o licytacjach.

Warszawa (PAT). W Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 7 lipca br. zostało ogłoszone rozporządzenie ministra sprawiedliwości z dnia 1 lipca br., wydane w porozumieniu z ministrami: przemysłu i handlu oraz skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej, przewidzianej w nowym kodeksie handlowym.

Na podstawie tego rozporządzenia licytację przeprowadza ten notariusz lub komornik, w którego okręgu urzędowym znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży. Jeżeli licytację ma przeprowadzić przysięgły makler giełdowy, powinna ona odbyć się na najbliższej giełdzie. Uprawniony do sprzedaży przez licytację ma prawo sprzedać rzecz za pośrednictwem innego notariusza lub komornika, a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać korzystniejszy wynik. Termin licytacji musi być wyznaczony w ten sposób, aby odbyła się ona nie później niż 15-go dnia od daty zgłoszenia wniosku o sprzedaż. Przetargu nie można rozpoczynać później

niż w dwie godziny po czasie, oznaczonym w ogłoszeniu.

Licytacja nie może się odbyć, jeżeli tylko jedna osoba zgłosiła się do przetargu. W przetargu nie mogą uczestniczyć: dłużnik zastawny, organ, przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby, obecne na licytacji w charakterze urzędowym. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą. Nabywca obowiązany jest całą cenę nabycia, jeżeli nie przewyższa ona 5000 zł, uiszczyć natychmiast po udzieleniu mu przybycia. Jeżeli cena nabycia przewyższa 5000 zł, nabywca powinien złożyć natychmiast piątą część tej ceny, najmniej jednak 5000 zł, resztę zaś do godz. 12 dnia następnego.

Organ, przeprowadzający licytację, sporządza z jej przebiegu protokół. Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Emil de Girardin, twórca i Król prasy francuskiej.

Skandal najlepszym podłożem francuskich pism. — Dziennik „Złodziej”, który naprawdę żył z kradzieży. — Grunt dużo bibuły, dużo pikanterji i zgoda ze rządem.

(Z. F.) Żaden kraj na świecie nie posiada tak wielkiej ilości konsumentów gazet i czasopism, jak Francja. Najbardziej midinetka, najuboższy robotnik nie może odmówić sobie przyjemności przeczytania za sumę 25 centimów, ostatniego skandalu towarzyskiego lub najnowszej wiadomości politycznej.

Zasadę tę, na której opierają dziś swoje powodzenie największe pisma francuskie, zrozumiał pierwszy — sto lat temu — Emile de Girardin, zwany, nie bez słuszności, Napoleonem prasy francuskiej. Emile de Girardin urodził się w r. 1806. Był nieślubnym synem hr. Aleksandra de Girardin oraz pewnej damy z towarzystwa, której mąż przebywał stale w kolonjach. Celem zatuszowania tej przykłej sprawy, oddano małego Emila na wychowanie do pewnej pracznicy paryskiej. Dopiero mając lat 18, dowiedział się Emil o swym arystokratycznym pochodzeniu. Naprawdę jednak kołatał do drzwi hr. Aleksandra. Nawet matka jego nie chciała o nim słyseć, gdyż mąż jej w międzyczasie powrócił i należało uniknąć skandalu. Rozzalonego Emila pisał wówczas pierwszą swą powieść, w której opisuje smutne dzieje nieprawego dziecka. Książka jego zyskała wkrótce rozgłos we Francji, a nawet papa Girarda tak się wzruszył, iż go zaadoptował i nadał swe nazwisko szlacheckie. Dwudziestoletni Emil, który nosił dotychczas nazwisko pracznicy Delamothe, wkracza z tą chwilą do salonów najwyższych sfer towarzyskich Paryża.

Niedługo potem Emil Girardin zakłada piśmko pt.: „Złodziej”, w którym bezkarnie, a co najważniejsze, bezpłatnie przedrukowuje najcenniejsze wyjątki dzieł literackich. Piśmko prosperuje doskonale, a Girardin wielką ilość wpływów przeznaczają na reklamę. Jest to jak na rok 1830, posunięcie niesłychane. Plakaty na murach i ulotki wciskane do rąk przechodniów, reklamujące „Złodzieja” robią swoje. Kiedy kilku naśladowców zakłada podobne pisma, Girardin sprzedaje „Złodzieja” i zakłada wielki dziennik „La Presse”. Ponieważ gazety ówczesne były stosunkowo drogie, Girardin zniża cenę swego dziennika do połowy, dając równocześnie czytelnikom dwa razy tyle zadrukowanego papieru, co najdroższe pisma paryskie. Małe wpływy ze sprzedaży pisma nie odgrywają u niego żadnej roli, albowiem Girardin kładzie główny nacisk na inseraty i ogłoszenia. Z tego punktu widzenia staje się „La Presse” istną kopalnią złota. Artykuły,

które stanowiły, dotychczas główną wartość pisma, spycha Girardin na ostatni plan. Już wkrótce cały świat handlowy i przemysłowy wie, że zamieszczanie ogłoszeń w tem piśmie jest koniecznością.

Jakiś czas później Girardin zakłada nowe wydawnictwo „Almanach de France”, które szybko zdobywa sobie rynek. Wspaniałe, rzucające się w oczy tytuły, drukowane wielkimi tłustymi literami, stanowiły wówczas nowość. Artykuły jego były oszalamiające i pełne pikanterji. Jednym słowem: gazety jego były narkotykami dla ówczesnej publiczności.

Pisma Girardina żyły stale w zgodzie z każdym rządem, który w danej chwili znajdował się u władzy — z drugiej strony starały się stale schlebiać opozycji. Girardin był mistrzem w lawirowaniu. Taktyką swą zjednał sobie zarówno abonentów, jak i poparcie rządu, a o jego prowadzeniu świadczy najlepiej fakt, że Girardin umierając, pozostawił swemu synowi dwaście milionów franków, wspaniały pałac i kolekcję obrazów, ocenianą na miliony. Po śmierci Girardina metody jego znalazły licznych naśladowców. Podwójna buchalteria ideowa, polegająca na stawianiu świeczki rządowi i ogarka opozycji, stosowana była we Francji długo i z ogromnym sukcesem. I czy to republika ustępowała cesarstwu, czy cesarstwo republice — metoda Girardina triumfowała niezmiennie.

Święto chorych w Kaliszu.

Podniosła uroczystość katolicka.

Z Kalisza donoszą: Wzruszająca uroczystość odbyła się w kościele św. Gottharda na Rypinku, przedmieściu Kalisza. Chorzy obchodzili swoje święto. Tych chorych zebrało się 50 osób, a byli między nimi przeważnie tacy, którzy z powodu cierpienia lub kalectwa nie mogą brać udziału w praktykach religijnych. Przywieziono ich do kościoła lub zaniesiono na noszach. Wszyscy po spowiedzi przystąpili do Komunii św. Mszę św. celebrował ks. proboszcz

Martuzalski, a podniosło kazanie wygłosił o. Albert, franciszkanin. Nabożeństwa i kazania chorzy wysłuchali w głębokim skupieniu i wzruszeniu. Po nabożeństwie zasiedli wszyscy chorzy do stołów, ustawionych dokoła kościoła, który stojąc na wzniesieniu, góruje nad całą okolicą swoją piękną wieżą. Śniadanie spożyli w miłym nastroju.

Należy się szczerze uznanie dla członków Akcji Katolickiej, która to święto dla chorych urządziła.

Morderca strażnika więziennego w ośm lat po zbrodni osadzony w więzieniu.

Warszawa, 10. 7. (tel. wł.) Po 8 latach od chwili dokonania morderstwa prokuratura warszawska dokonała aresztowania sprawcy. W więzieniu Stanisławowskiemu odsiadywa karę niej. Wędzik, który w roku 1926 potrafił zmylić czujność straży, wydostać się z celi, skrytobójczo zamordować strażnika i zbieść w nieznanym kierunku.

Obecnie kochanka jego doniosła władzom policyjnym, iż zabójca ukrywa się w podwarszawskich miejscowościach. Początkowo przypuszczano, iż doniesienie było nieprawdziwe i porzucona dziewczyna mści się tylko na swym byłym kochanku, podając, że jest to ten sam osobnik, który zabił strażnika więziennego. Zawiedziona kochanka przedstawiła jednak władzom policyjnym jego własne pamiętniki, w których wszystko ze szczegółami opisał.

Wędzik dostał się do pracy na roli. Po pewnym czasie zdobył sobie duże zaufanie w całej okolicy i przez protek-

cję został nawet urzędnikiem. Zajmował się wiele polityką i występował na wiecach bez obawy, że zostanie zdemaskowany. Ostatnio porzucił swą kochankę z dwojgiem dzieci i zamieszkał z inną kobietą. Tymczasem w ręce zawiedzionej kochanki dostał się ów pamiętnik, z którego dowiedziała się o występnej przeszłości swego kochanka, i zdradziła go. Wędzik został osadzony w więzieniu. (r.)

Trucizna na szczury — lekarstwem.

Kartuzy. Niebawym wypadkiem miał miejsce w Sierakowicach w powiecie kartuskim. Otarolnik Wojciech O. cierpiął od dłuższego czasu na bóle brzucha. Gdy jednej z ostatnich nocy boleści się powtórzyły, podszedł do apteczki domowej, z której sięgnął butelkę z lekarstwem. W ciemności jednakże pomylił się w butelkach. Nad ranem dopiero zauważył, iż butelka zawierała truciznę na szczury. Trucizna na szczęście okazała się nieszkodliwą; przeciwnie — po jej użyciu chory czuje się doskonale.

Podniosła uroczystości dzieci św. Krzysztofa.

Zjazd delegatów Pomorskiego Klubu Szoferów. 10-lecie Klubu Szoferów w Toruniu.

(Od stałego sprawozdawcy „Dzienn. Bydg.”)

Szoferzy zawodowi wybrali sobie, za patrona św. Krzysztofa. W jego dzień obchodzą oni corocznie „Święto szoferów”, które jest niejako chwilą zasłużonego odpoczynku w środowisku wielkiej rodziny kierowców samochodów.

Szoferzy zamieszkujący stale na Pomorzu, zrzeszyli się przed 10 laty w jedną organizację pod nazwą „Klub Szoferów”, który dziś posiada w większych miastach pomorskich swoje filje i mniejsze zespoły.

W sobotę 7 bm. w sali „Tivoli” w Toruniu odbył się zjazd delegatów klubów szoferów, na który przybyli reprezentanci wszystkich filij. Obrady zaigaił prezes zarządu głównego p. Oliwkowski. Marszałkiem wybrano p. Tuskiego ze Starogardu, który powołał do stołu przyzwołego p. Górnego na sekretarza, a pp. Borsona i Mikomskiego na ławników.

Po uczczeniu przez powstanie z miejsc zmarłych członków, prezes zarządu głównego p. Oliwkowski zdał sprawozdanie z całorocznej działalności zarządu, które uzupełnił sekretarz p. Górny i skarbnik p. Iwański. Po rzeczowej dyskusji na wniosek przewodniczącego komisji rewizyjnej p. Fr. Przyborowskiego udzielono zarządowi głównemu pokwitowania.

Następnie rozpatrzono wnioski, nadesłane przez poszczególne filje i dłużej obradowano nad sprawą kasy pośmiertnej. Skutkiem słabe-

go wpływu składek członkowskich upoważniono zarząd główny do załatwienia kwestji ubezpieczenia członków na wypadek śmierci po myśli dobra organizacji. Z kolei uchwalono budżet w wysokości 3000 zł.

W dowód zasług położonych dla dobra organizacji, skład zarządu głównego nie uległ żadnej zmianie. Prezesem został nadal p. Oliwkowski, wiceprezesem p. Stogowski, sekretarzem p. Górny, skarbnikiem p. Iwański. Do komisji rewizyjnej powołano pp.: Fr. Przyborowskiego, Felskiego i Świckiego. Na tem obrady zjazdu dobiegaly końca.

W niedzielę 8 bm. filja toruńska Klubu Szoferów obchodziła bardzo uroczyste swój 10-letni jubileusz. Wszyscy delegaci zebrałi się ze sztandarami na placu Teatralnym, skąd przy dźwiękach orkiestry Hallerczyków wymaszerowano do kościoła św. Jana, gdzie nabożeństwo odprawił ks. Goża.

Następnie na placu św. Katarzyny zgromadzono 110 samochodów, które udały się na Rynek Staromiejski, gdzie ks. Żurek dokonał z pięknie udekorowanego balkonu ratusza aktu poświęcenia.

Około godziny 13 w sali „Tivoli” prezes p. Iwański zaigaił uroczystą akademję i powitał przedstawicieli władz państwowych, miejskich, obywatelskich, prasy i wszystkich obecnych.

Pierwszy złożył życzenia p. radca Barciszewski, dalej przedstawiciel p. wojewody i starosty grodzkiego p. wicestarosta Kowalski, radca miejski Kirstein im. prezydenta miasta, poczem prezes zarządu głównego p. Oliwkowski wygłosił dłuższe przemówienie o rozwoju ruchu szoferkiego na Pomorzu.

Radcy Szulcowi wręczono dyplom członka honorowego w dowód zasług społecznych, a następnie prezes p. Iwański wręczył najstarszym członkom dyplomy zasługi, a mianowicie pp.: Dembińskiemu, Rybackiemu, Wesolowskiemu, Grzankowskiemu, Loskowi, Serkowskiemu, Karaszowi, Wawrzyniakowi, Pokornieckiemu, Bejanowskiemu, Fr. Przyborowskiemu, Kowalskiemu, Tomczakowi, Słachowskiemu, prezesowi zarządu głównego Oliwkowskiemu, a ten ostatni prezesowi Iwańskiemu. Z okazji 25-letniego jubileuszu pracy zawodowej otrzymał dyplomy p. Osiński z Gdyni i p. Serkowski z Torunia, a za zasługi pp. Fojucik, Stogowski i Błaszkiwicz.

M. in. nadesłał telegram gratulacyjny b. wojewoda pomorski p. Lamot, co zebrani przyjęli z entuzjazmem. Po wbijaniu gwoździ pamiątkowych składano dalsze życzenia. Imieniem „Dziennika Bydgoskiego” złożył życzenia red. Kobiński. Dalej złożył życzenia generalny reprezentant fabryki polskich opon „Stomil” na Pomorze i Gdańsk p. Dandelski, który podkreślił zalety opon wyrobu krajowego, które są znacznie trwalsze i lepsze od zagranicznych.

Po wspólnej fotografii i obiedzie rozpoczął się koncert muzyczny, a wieczorem odbyła się w miłym nastroju zabawa taneczna.

Cała ta uroczystość braci szoferkiej, która słuszenie nazwać można dziećmi św. Krzysztofa, wypadła pod względem organizacyjnym bardzo dobrze i pozostawiła na uczesnikach niezatarte nigdy wrażenie.

Z KRAJU.

Nadużycia w hurtowni tytoniowej w Łodzi.

Przed kilku dniami przybyła z Warszawy do Łodzi specjalna komisja zarządu głównego Związku Inwalidów Wojennych, która przeprowadziła kontrolę ksiąg w hurtowni tytoniowej i ujawniła nadużycia w wysokości 20 tysięcy zł, popełnione przez kierownika hurtowni Adama Zielińskiego. Defraudanta aresztowano.

Pączki na psim łożu.

W ostatnich czasach, zauważono, że pączki sprzedawane w koszykach i na straganach na wszystkich warszawskich targowiskach, na kiermaszach i t. d. wysmarzane są na łożu najgorszego gatunku, przeważnie na psim tłuszczu, zakupowanym, jak się następnie okazało, od rakarzy.

Wróżka nie wiedziała co jej grozi.

Borysław, 10. 7. (PAT) Wczoraj około południa do wróżki Foglowej przy ul. Mickiewicz w Borysławiu przyszedł jakiś osobnik, prosząc o wróżbę. W pewnej chwili w kieszeni jego wybuchła bomba, która rozerwała go na kawałki, wróżkę zaś ciężko poraniła. Nazwiska tego osobnika nie zdołano ustalić. Energiczne dochodzenia w toku.

Uczestnicy zjazdu szoferów w Toruniu.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 10 lipca 1934 roku.

KALENDARZYK.

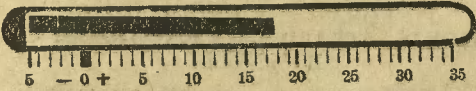
Dziś: 7 Braci Męczenników.
Jutro: Pięta I pap. m.
Wschód słońca o godzinie 3.48.
Zachód słońca o godzinie 20.21.

Stan pogody

W dalszym ciągu pogoda o zachmurzeniu zmiennym z przelotnymi deszczami zwłaszcza w dzielnicach wschodnich. Temperatura bez większych zmian. Umiarkowane wiatry północno-zachodnie i północne.

Termometr wskazywał dziś rano

MUZEUM MIEJSKIE otwarte codziennie od 9-16, w niedziele i święta od 11-14.

DYZURY NOCNE APTEK od 9-15 lipca 1934 r.

- 1) Apteka Centralna.
- 2) Apteka pod Lwem na Okolu.

Wypożyczalnia książek „LEKTURA” przy ul. Gdańskiej 54, wypożycza książki na prowincję, jak również i dla wyjeżdżających na wywczasu letnie.

Zlecenia inkasowe — zwiększają wasze zyski!
Zlecenia inkasowe, to najszybszy i najpewniejszy sposób ściągania wierzytelności od dłużnika. Informacje we wszystkich Urzędach Pocztowych. (12552)

Osobiste. W kaplicy Najświętszej Marii Panny Częstochowskiej na farnej Górze w Częstochowie odbył się ślub p. Bernarda Świtalskiego z panną Wandą Borzeszkowską z Bydgoszczy. Ślubu udzielił nowożeńcom obecny w Częstochowie z pielgrzymką ks. proboszcz Skonieczny z parafii św. Trójcy.

Wycieczkę parostatkami do Brdyńca, połączoną z plenarnym miesięcznym zebraniem w lokalu pp. Kadowa i Asbacha urządzają w czwartek, 12 bm, restauratorzy bydgoscy. Odjazd punktualnie o godzinie 2.30 po poł. z przystani przy ul. Hermana Frankego.

Miejska Szkoła Handlowa zawiadamia, iż w czasie od 10 lipca do 10 sierpnia br. sekretariat czynny jest w środy i soboty od godz. 11-12.

Poszukuje się mierniczych i rysowników. Izba Skarbowa w Poznaniu przyjmie na przeciąg od 9 do 12 miesięcy 9 mierniczych przysięgłych, jako rzeczoznawców technicznych przy powiatowych komisjach klasyfikacyjnych oraz 45 rysowników, obznajomionych ze sporządzaniem kopii z map katastralnych w związku z nową klasyfikacją gruntów.

Bydgoskie Tow. Ogrodnicze komunikuje. Dnia 15. bm., w niedzielę urządza się wycieczkę do Gdyni. Wyjazd z Bydgoszczy o 1 w nocy. Bilet w obie strony od osoby kosztuje 8.60 zł. Zgłoszenia przyjmuje do czwartku włącznie p. Kalka, handel nasion, ul. Śniadeckich 35.

Sąsiedzka wizyta.

Nasi kreglarze w Fordonie.

W ub. niedzielę kreglarze bydgoscy złożyli sąsiedzka wizyte sekcji kreglarzy przy Sokole w Fordonie. Z tej też okazji odbyło się na tamtejszej nowej kregielni Strzelnicy kulanie o premje związkowe, którem kierowali prezes Związku p. K. Kujawski i sekretarz związkowy p. Berndt. Najlepsze wyniki osiągnęli w 6 rzutach: p. Müller z Bydgoskiego Klubu Kreglarzy — 49 pkt., wiceprezes „Złotego Rzutu” p. J. Budzikowski — 48 pkt., p. Olejniczak z Fordonu 46 pkt.

Oficjalne zakończenie premjowego kulania odbędzie się w najbliższą niedzielę. W dniu tym ponownie wybierze się do Fordonu liczna wycieczka kreglarska.

Bracia Adamowicze w Inowrocławiu.

Inowrocław, 10. 7. Na złot gwiazdzisty awionetek, który odbędzie się w Inowrocławiu w dniach 14 i 15 bm., w którym wezmą udział bracia Adamowicze i major Skarżyński, otrzymano następujące zgłoszenia: Aeroklub warszawski zgłosił 4 awionetki, Klub Lotniczy w Łodzi 3, Aeroklub gdański 2, Aeroklub krakowski jedna.

Podejrzana trójka

przytrzymana przy usiłowaniu przekroczenia „zielonej” granicy.

Na terenie powiatu szubińskiego aresztowała policja trzech podejrzanych osobników, którzy usiłowali nielegalnie przekroczyć granicę polsko-niemiecką.

Przytrzymanymi osobnikami okazali się mieszkańcy Bydgoszczy: 20-letni robotnik Józef Brzeziński (Szczecińska 10), 25-letni malarz Bolesław Świetlic (Szczecińska 10) i 20-letni robotnik Franciszek Kartoniak (Gdańska 156).

Uczestników niefortunnej wyprawy przez „zieloną” granicę odstawiono do dyspozycji władz sądowych. Jak stwierdzono, mieli oni na sumieniu różne nieczyste sprawy, kolidujące z kodeksem karnym i dlatego uciec chcieli do Niemiec.

Złodziej w kościele.

Podczas wieczornego nabożeństwa ku czci Najświętszej Marii Panny w kościele Klarysek przy ul. Gdańskiej jakiś kieszonkowiec wyciągnął z torebki p. Heleny Kociuby (Gdańska 67) portmonek z zawartością 50 złotych.

Złodziej umknął niespostrzeżony.

„Piękne zwycięstwo Gwiazdy”.

W rozgrywkach piłkarskich o mistrzostwo klasy B, Gwiazda niespodziewanie pokonała Sokół V w stosunku 3:1. Mecz rozegrany został na boisku Sokola V.

Ponadto w rozgrywkach B-klasowych osiągnięto następujące wyniki:

- II Gwiazda — II dr. Sokół V 1:0.
- III Sokół I — I Iron 8:2.
- Gryf II — Pe-Pe-Ge II 4:0.

Szalony czyn pijanego strażnika granicznego.

Zabił jedną osobę, a drugą ciężko zranił.

Chojnice, 10. 7. Północno-zachodnia część powiatu chojnickiego, t. zw. odcinka poczłuchowskiego, wstrząśnięta została do głębi zbrodnią, popełnioną dzisiejszej nocy w spokojnej wiosce kaszubskiej — Gliśnie, leżącej tuż przy granicy polsko-niemieckiej. Przebieg zajścia był następujący:

W czasie zabawy tanecznej doszło do sprzeczki pomiędzy kilku młodzieńcami a strażnikiem granicznym Ksawerym Matuszewskim z placówki granicznej Glišno. Po ukończeniu zabawy, strażnik Matuszewski, podniecony alkoholem, pobił do mieszkani swego po karabin, z którego oddał jeden strzał w kierunku stojących przed lokalem osób. Strzał chybił. Wówczas

strażnik Matuszewski zbliżył się do wspomnianej grupy osób. Gdy podchmielony strażnik po raz drugi wycołował z karabinu, podszedł do niego starszy strażnik graniczny Bryski, usiłując go rozbroić. Podczas szamotaniny się padły dwa strzały, iragicznie w skutkach. Jedna z kul ciężko zraniła w lewą rękę rolnika Jana Łackiego z Glińska, druga śmiertelnie zraniła 20-letniego Bronisława Nosińskiego z Glińska. Młodzieniec, raniony w okolicę serca, po kilku minutach wyzionął ducha.

Strażnika Matuszewskiego aresztowano i odstawiono do więzienia sądowego w Chojnicach. Na miejsce zbrodni udała się komisja śledcza. Stwierdzonem zostało, iż strażnik Matuszewski działał pod wpływem alkoholu.

W trzy karty ogrywał naiwnych w „Kaciku”.

W areszcie policyjnym wylądował wczoraj 39-letni Bronisław Kubacki, z zawodu kąpielowy, zam. przy ul. Konopnej 3. Zamiast wziąć się do jakiegoś uczciwego zajęcia, Kubacki szukał łatwego zarobku przez ogrywanie naiwnych w t. zw. „trzy karty”. Nieuczciwy proceder uprawiał Kubacki przy ul. Kacik, gdzie też przytrzymany został przez policję.

Aresztowanemu karciarzowi grozi sprawa sądowa o oszuśwo i uprawianie zabronionych przez policję gier hazardowych.

SCHICHT wyrabia również „Mydło Biały Jeleń”.

Dowiadujemy się, że firma SCHICHT, oprócz znajdujących się już w handlu gatunków mydła, wyrabia również nowe mydło „Biały Jeleń”. Jest to pełnowartościowe jedrne mydło, które dzięki swej łagodności i przyjemnemu zapachowi, nadaje się zarówno do prania bielizny, jak i do mycia całego ciała.

Dziecko spocone? — Przysyp je Pudrem Bebe Szofmana

Skazanie księdza za ujemne wyrażenie się o „Legionie Młodych”.

Przed sądem grodzkim w Obornikach odpowiadał ks. wikary Michalak, który został skazany za to, że w dniu święta narodowego Trzeciego Maja, miał się w czasie kazania wyrazić ujemnie o „Legionie Młodych”, wypowiadając m. in. rzekomo następujące słowa: „Legjon Młodych” gotów jest Polskę sprzedać nawet za 20 groszy”...

Zainteresowanie rozprawą było wielkie. Sala z trudem pomieściła tłumy publiczności. Sąd uznał winę oskarżonego ks. Michalaka i skazał go na 8 miesięcy aresztu i 300 złotych grzywny. Karę zawieszono oskarżonemu warunkowo na przeciąg 5 lat. Od tego wyroku ks. Michalak wniósł apelację. Wyrok wywołał wielkie wrażenie.

Nowa katastrofa samolotowa.

Poznań, 9. 7. (tel. wł.) W niedzielę przed południem odbył się pogrzeb s. p. por. Langnera, który zginął w katastrofie lotniczej przed 2 dniami.

Po uroczystości pogrzebowej samolot P. Z. L., pilotowany przez kaprala pilota Walentego z 3 p. lotniczego, skierował się w kierunku Ławicy. W chwili,

gdy znajdował się na wysokości ca 50 m., pilot z niewiadomych przyczyn stracił panowanie nad maszyną i runął na ziemię.

Aparat rozbił się, ciężko ranny pilot zmarł w czasie transportowania go do szpitala.

Masowe aresztowania rolników w powiecie mogileńskim.

Pod zarzutem podpalenia gospodarstw celem uzyskania premji asekuracyjnej.

Powiat mogileński, a szczególnie okolice Strzelna w ubiegłych dwóch tygodniach nawiedziła prawdziwa plaga pożarów. Przyczyna pożaru była zazwyczaj nie ustalona. To też policja zabrała się do energicznego śledztwa, w wyniku którego stwierdziła, że rolnicy sami podkładali ogień, by w ten sposób uzyskać wysokie premje asekuracyjne od Tow. Wzajem. Ubezpieczeń.

Pod zarzutem podpalenia zostało aresztowanych 17 gospodarzy. Są to: małżonkowie Józef i Teodora Skonieczni z Ciechrza, Wincenty

i Edmund Jędraszczak z Krzywego Kolana, Wojciech Geisler z Nożycyna, Marjan Kobielski z Siedlimowa, małżonkowie Michał i Marja Kocięscy z Wielkich Jezior, Andrzej i Franciszka Puziowie, Wojciech, Jan i Helena Adamczykowie, Wojciech Kozłowski i jego siostry Adelmina i Stefania Świderskie oraz Stanisław Kubaczewski — wszyscy z Jezior Wielkich.

Dalsze dochodzenia prowadzi naczelnik wydziału śledczego i Związek Ubezpieczeń Wzajemnych. Spodziewane są dalsze aresztowania.

Jak wygląda obecnie interwencja P. Z. P. Z. w Bydgoszczy.

Z kół naszych czytelników piszą nam: Ceny żyta w okresie przedziwnym są w tym roku wyjątkowo niskie. Podczas kiedy w roku ubiegłym płacono w początkach lipca jeszcze 25-26 zł, to w tym roku notuje Gielda Bydgoska 13,00-13,60 zł za 100 kg t. j. o połowę mniej aniżeli w analogicznym okresie roku ubiegłego. Przyczyna leży w tem, że posiadamy jeszcze znaczne zapasy żyta na rynku wewnętrznym, które trudno jest ulokować, podczas kiedy — ze szłym roku zapasy posiadały jedynie Państwowe Zakłady Przemysłowo - Żywnościowe które dyktowały takie wysokie ceny.

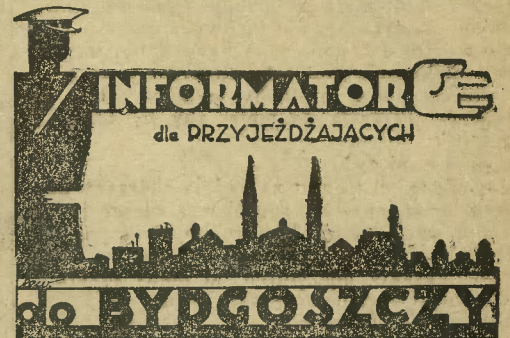
Obecnie P. Z. P. Z. zbierają po niskich cenach zapasy z rynku i mimo tych niskich cen podaż jest jeszcze dość znaczna.

P. Z. P. Z. wyzyskuje sytuację do sprzedaży swoich zapasów otrąb, kupują żyto w minimalnych ilościach tylko w zamian za sprzedaż otręb. Kto chce sprzedać wagon żyta, musi kupić wagon otręb, gdyż inaczej żyta nie pozbędzie.

Interwencja P. Z. zeszła obecnie do roli handlu wymiennego. Producenci którzy otręb nie potrzebują a mają na zbyciu żyto nie mogą sprzedać nawet po niższej cenie. Firmy handlowe które dotąd nie handlowały paszą muszą również przestać kupować żyto bo bez kupna otręb nie sprzedadzą ani jednego wagonu.

Wytworzyła się taka sytuacja, że otręby kupowane od P. Z. P. Z. po cenie 9 zł za 100 kg odprowadzają się po 8 zł a stratę pokrywa się ze sprzedaży żyta. W ten sposób osiąga się za żyto zamiast 13,50 tylko 12,50 zł. Ponadto otręby P. Z. P. Z. znane są z tego, że są ciemne i wymielone, ich wartość odżywcza jest minimum 10-12 proc. niższa od otręb z młynów prywatnych. Cena otręb wymiału P. Z. jest też zawsze o 1 zł niższa od otręb kongresowieckich.

Interwencja P. Z. w takich warunkach jest tylko iluzoryczna i nie może przynieść rolnictwu pożądaných skutków. W tak ciężkim dla rolnictwa kryzysie winne P. Z. P. Z. ułatwiać i dopomagać rolnictwu a nie stawiać niepotrzebnie przeszkód.

(PŁATNY DZIAŁ REKLAMOWY).

Gdzie zamieszkać?

„Gastronomia” Hotel i Restaur., Dworcowa 19.

Fryzjerzy

Formanowski, Mostowa 12, tel. 856. Salon fryzjerski dla pań i panów. Trwała ondulacja.

Gdzie się wykąpie?

W zakładzie „Sanitas”, Gdańska 27. Kąpiel od zł 1,20.

Restauracje

Restauracja i kawiarnia Berendt, Dworcowa 6. Kawiarnia „Europa”, Gdańska 10. Dancing do rana.

Kabarety

„Oaza” pierwszorzędnny kabaret, ul. Pomorska 19.

Gdzie i co kupić?

Be-De-Te — Bydgoski Dom Towarowy — Gdańska 15. Największy dom tow. Polski Zach. H. Kaszubowski, s.z.o.p. Długa 22. Zegarki, biżut. F. A. Matz, Śniadeckich 49, Stary Rynek 19, tel. 1323. Bławaty, firany, trykotaże, galanterja oraz wszelkie artykuły kąpielowe. Skład obrazów J. Kwella przeniesiony Gdańska 65. O. Neuman, Stary Rynek 14. Najkorzystniejsze źródło zakupu jedwabi — towarów wełnianych — bawełnianych — inleatów — firan — galanterji — towarów krótkich i t. p.

Odjazd pociągów z Bydgoszczy

Toruń—Warszawa	2.37, 6.50, 8.05, 9.57, 12.54, 13.55, 15.30, 15.58, 18.01, 19.58, 21.35 (transzytowy), 23.16
Tczew—Gdańsk—Gdynia	0.40, 3.10, 3.58, 5.50, 7.35, 12.06, 12.13, 12.59, 13.13, 15.36, 17.17, 20.03, 20.10
Kościerzyna—Gdynia	8.13, 15.45
Rynkowo	18.10, 20.25 (w niedzielę i święta od 20/V-2/IX)
Nakło—Pita	0.01, 6.15, 10.35, 14.45, 19.46
Unisław—Brodnica	4.55, 8.11, 13.45, 18.10, 21.50
Inowrocław—Poznań	2.35, 3.50, 6.20, 11.45, 13.40, 18.10, 20.40, 22.25, 23.15
Wągrowiec—Poznań	5.00, 10.32, 13.26, 18.54
Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe	13.40, 23.18

Nożem w ucho.

Podczas sprzeczki pomiędzy lokatorami baraków przy ul. Dwernickiego 30-letni robotnik Julian Gliński uderzył nożem w ucho bezrobotnego Ludwika Kandana. Na szczęście rana nie jest groźna. Awantura zlikwidowała policja.

I znów do Warszawy.

Wycieczki statkiem do Warszawy mają już wyrobioną opinię. Tak twierdzą przynajmniej ci, którzy zeszłego roku w lipcu jechali statkiem do Warszawy wycieczką, zorganizowaną przez Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, tel. 764.

Karygodny brak uwagi.

Rowerzysta najechał 5-letnie dziecko i zbiegł.

Na przechodzącej ulicą Świętojańską córce sierżanta Jana Lipniewskiego z Poznania, 5-letnią Jadzię Lipniewską, zam. u matki przy ul. Świętojańskiej 3, najechał z tyłu jakiś rowerzysta.

Kielbasa i rower.

Pan Władysław Kielbasa, zam. w Kabacie (pow. bydgoski) pozostawił na Starym Rynku rower bez żadnego dozoru, a sam wszedł do pewnego sklepu, by załatwić sprawunki.

Plaga kradzieży rowerowych jest z każdym niemal dniem głośniejsza. W dniu wczorajszym oprócz p. Kielbasy zgłosił jeszcze kradzież roweru p. Leon Tuszyński, zam. przy ul. Chwyłowo 13.

PROGRAM W KINACH.

ADRIA. W dalszym ciągu najciekawszy film doby obecnej p. t. „F. 13” znanej wytwórni United Artists. W rolach głównych uroczą zielonooką, demoniczną Gina Manes z partnerem Gaston Modot.

APOLLO (ul. Krasińskiego) wyświetla dwa wspaniałe o niezwykle emocjonującej treści dramaty dźwiękowe p. t. „Błędne ognie” i „Wielka grzesznica” wywierające niezapomniane wrażenie.

BALTYK. Dziś w dalszym ciągu „Miasto cudów” z Douglasem Fairbanksem oraz dramatem wschodni „Białe niewolnice” z Włodzimierzem Gajdarow i Liljaną Haid. Początek o 5,45.

KRYSTAL. Dziś nieodwołalnie po raz ostatni ciesząc się niezwykłym powodzeniem komedia muzyczna p. t. „Noc dla ciebie”.

MARYSIENKA. Dziś po raz ostatni najlepszy film sezonu p. t. „Banita”. Niezwykle ciekawa akcja filmu osnuta jest na tle walki Jankiesów z potomkami starych rodów hiszpańskich, osiadłych w Kalifornii.

REWJA wyświetla interesujący program, a to: komedję z ulubieniem publiczności Vlastą Burianem pt. „Adjutant Jego Wysokości” i polski film, zawierający zdjęcia ze „Święta Morza” w Gdyni. Na scenie „Wiwat Rewia”.

Odpowiedzi redakcji

F. K. 1) W Polsce eksperyment ten jest zakazany kodeksem karnym, nie mówiąc już o tem, że nauka Kościoła potępia go surowo. 2) Operacji, bardzo zresztą niebezpiecznej, dokonuje się w Niemczech przez podwiązanie odpowiednich przewodów.

N. N. Chaim Nachman Bialik pochodził z Wołynia, młode lata spędził w Zytomierzu. Palestynę poznał w r. 1908. Jego „Oda do ptaka” (El ha cipor) równa się Mickiewiczowskiej „Odzie do młodości”.

Stan wody na Wiśle dnia 10 lipca: Zawichost 1,94, Warszawa 1,45, Płock 1,03, Toruń 93, Fordon 60, Chełmno 25, Grudziądz 36, Korzeniowo 48, Piekło 25, Tczew — 52, Einlage 2,28, Schiev. 2,50.

Watykan chce się zgodzić z Hitlerem mimo śmierci Klausnera.

Citta del Vaticano, 10. 7. (PAT.) Stanowisko sfer kościelnych wobec rządu niemieckiego tutejsze koła polityczne określają jako wyciekające. Wprawdzie śmierć znanego działacza katolickiego Klausnera spotkała się z wielkim oburzeniem ze strony Watykanu, jednakowoż nie należy spodziewać się, by Watykan w związku z ostatnimi wypadkami dążył do zaostrzenia stosunków z Rzeszą.

Protestancka aproba „krwawej soboty”.

Berlin, 9. 7. (KAP) Ewangelicki „biskup” Hamburga Tügel wydał rozporządzenie, w którym wzywa podległych mu pastorów, by nie nadużywali kazalnicy dla celów politycznych.

Nie wolno mówić nawet w kwestjach wiary.

Berlin, 10. 7. (PAT.) Minister spraw wewnętrznych Rzeszy dr. Frick ma wydać kategoryczny zakaz dyskutowania publicznie, w prasie bądź w ulotkach nad wszelkimi kwestjami, dotyczącymi sporów kościoła ewangelickiego.

Motywuując to zarządzenie, minister zastrzega się przeciwko zarzutom, że chce mieszać się do wewnętrznych sporów kościoła, jednak widzi konieczność wydania zakazu powyższego ze względu na przeciągający się konflikt kościoła zagrażający bezpieczeństwu, porządkowi i spokojowi publicznemu.

sfer kościelne z pewnością nie odrzuca żadnych propozycji kompromisowych, które ulżyłyby położeniu katolików w Niemczech.

Miasto Watykańskie, 10. 7. (KAP) Katolicki dziennik rzymski „Avvenire d'Italia” potwierdza wiadomość, że zwłoki prezesa Akcji Katolickiej diecezji berlińskiej, dra Klausnera, zamordowanego przez hitlerowców, zostały spalone wbrew zasadom katolickim i wbrew życzeniu rodziny zamordowanego.

„krwawej soboty” z dnia 30 czerwca, pisze bowiem, że protestanci „Kościoł ma wszelkie powody popierać Adolfa Hitlera, którego żelazna stanowczość i dziś znów uratowała Niemcy, oraz podjęte przez niego wielkie dzieło”.

Burza i grad na Litwie.

Ryga, 10. 7. (PAT) Z Kowna donoszą, że nad północną Litwą przeszła silna burza z gradem, którego waga dochodziła do 100 gramów. Na dużej przestrzeni zostały zniszczone zasiewy, drzewa owocowe i lasy.

Straszliwe upały we Francji.

Paryż, 10. 7. (PAT) Nad Francją i Paryżem przechodzi fala silnych upałów. W Paryżu termometr wskazywał dziś w cieniu 35 stopni. Na prowincji temperatura dochodziła w niektórych miejscowościach jak Dijon do 37 stopni.

Buty Hila Wołkowicza. Przygoda żydowskiego kupca na bydgoskim bruku.

Niemila przygoda spotkała wczoraj w Bydgoszczy kupca żydowskiego Hila Wołkowicza, zam. w Łodzi przy ul. Podsięcznej 7.

Wołkowicz przywiózł ze sobą bagażem kilkadziesiąt par obuwia, które zostawił u swego znajomego Jana Pasińskiego (Wąska 4), a sam wyszedł na miasto, chcąc nawiązać z kilkoma firmami bydgoskimi pertraktacje handlowe.

W międzyczasie p. Pasiński, mając również do załatwienia jakiejś sprawy na mieście, wyszedł z domu.

Okazję tę wykorzystał jakiś złodziej, który włamał się do zamkniętego mieszka-

nia i skradł cały zapas obuwia Wołkowicza wartości około 500 złotych.

Można sobie wyobrazić minę łódzkiego kupca, kiedy wrócił po towar do domu i dowiedział się o kradzieży.

Miał jednak szczęście w nieszczęściu, gdyż o kradzieży dowiedziała się po policja bydgoska i z właściwą sobie energią przeprowadziła dochodzenia. Po nitce przędki trafiono do kłębka i — jako silnie podejrzanego o dokonanie kradzieży przytrzymał go Ałojzego Kl., zam. przy ulicy Długiej.

Prawdopodobnie Wołkowicz jeszcze dziś odzyska swoje obuwie.

Ze świata stalowych bicepsów.

Ostatnie dni turnieju.

SZTEKKER POKONAŁ CYKLOPA SZYMKOWSKIEGO. — ZWYCIĘSTWO NIELSENA W WALCE AMERYKAŃSKIEJ.

Turniej zapaśniczy w ogrodzie Resursy Kupańskiej zbliża się ku końcowi. Bieżący tydzień jako ostatni przyniesie decydujące rozstrzygnięcia.

Główną atrakcją wczorajszego wieczoru była walka finałowa pomiędzy Sztেকkerem a Cyklopem Szymkowskim. Mistrz Polski walczący szczególnie „fair”, czego nie można powiedzieć o Szymkowskim, który dążył jedynie do morderczego nelsona.

w 13 min. pokonał Ujbe, którego po tej porażce wykreślono z turnieju.

Walka Szwajcara Dubois z Alzackczykiem Kochem stała na dobrym poziomie technicznym. W 21 min. zwyciężył „souplessem” Dubois.

Szczególne zainteresowanie widowni budziła walka Leskinowitscha z baronem von Sydow-Blombergiem. Spotkanie przy zmiennych szansach rezultatu nie dało.

Kanadyjczyk Nielsen w dotychczasowych walkach amerykańskich na ringu bydgoskim nie znalazł jeszcze groźnego przeciwnika. Wczoraj ofiarą jego bolesnych sztuczek padł niezły zapaśnik polski Szczerbiński.

Dziś we wtorek do bezwzględniego rezultatu walczył: Koch ze Szczerbińskim, Wieloch z Roggenbaumem, Leskinowitsch z Cyklopem-Szymkowskim i wreszcie Sztেকker staje do walki amerykańskiej o premję 100 zł z Nielsenem, na żądanie tego ostatniego.

Życia towarzysztw.

Sekcja kajakowa przy Bydgoskim Klubie Pływackim urzędza dziś, wtorek, zebranie plenarne u p. Berendta.

Wtorek, 10 lipca 1934 r. Godz. 18.00: Sokół V sekcja żeńska. Trening na boisku im. Świtły. Godz. 20.00: Koło Absolwentów Szkół Handlowych. Zebranie miesięczne w salce hotelu Lengning.

Środa, 11 lipca 1934 r. Godz. 19.30: „Chopin”. Półroczne zebranie w lokalu p. Kleinerta. Godz. 20.00: XXI Okręg Związku Śpiewaczego. Zebranie zarządu w sekretarjacie, ul. Mostowa 2.

Czwartek, 12 lipca 1934 r. Godz. 18.00: Klub Sportowy „Leo”. Schadzka sekcji piłkarskiej.

Gielda zbożowo-fowarowa w Bydgoszczy

Warunki: Handel hurtowy, parytet Bydgoszcz ładunki wagonowe, dostawa bieżąca, za 100 kg. Notowania odbywają się we wszystkie dni powszednie.

Notowania z dnia 9 lipca 1934 roku

Table with 3 columns: commodity, price per unit, and price per 100kg. Includes items like Żyto 30 ton, Pszenica, Jęczm. przem., etc.

Usposobienie spokojne

Table with 3 columns: commodity, price per unit, and price per 100kg. Includes items like Mąka żyt. 55%, Mąka żyt. 65%, etc.

Usposobienie spokojne.

Table with 3 columns: commodity, price per unit, and price per 100kg. Includes items like Mąka psz., Mąka psz. I B., etc.

Usposobienie spokojne

Table with 3 columns: commodity, price per unit, and price per 100kg. Includes items like Otręby żytn., Otręby pszenne, Rzepak zimowy, etc.

Ogólne usposobienie spokojne.

Table with 2 columns: currency type and exchange rate. Includes Bank Polski, dolary amerykańskie, funty szterlingów, etc.

MARKA NIEMIECKA. na giełdzie warszawskiej 9/VII — 203,50

POLECENIA. Odnawianie domów, tania i na raty wykonuje Wojciechowski, Pomorska 36. (7194)

Kuchmistrz (12770) poszukuje posady. Oferty w Dzienniku Bydgoskim, pod „Pierwszorzędny”.

POSADY WOLNE. Poszukuje się zdolnych i młodych szewców. „Bata”, Pl. Teatralny. (7198)

Posadę otrzyma, kto wypożyczy 1000 zł. gotówką lub obligacją. Kuligowski, Gdańska 33. (7195)

POSZUKUJEMY
mistrza lub przodownika formierskiego
 się samodzielną wykwalifikowaną na odlewy maszynowe.
Fabryka Maszyn dawn. C. Blumwe i Syn Sp. Akc.
 Bydgoszcz, Nakleńska 53. (12778)

SAMOCHOODY
 Fiat 501 torpedo 4 cyl.
 Fiat 520 karafka osob. 6 cyl.
 Ford cz. 1, To model AA.
 Komnick cz. 4, To koła bliźniacze
 wszystkie wozy są w nadzw. dobrym stanie i gotowe do jazdy
Autoarma - Bydgoszcz, Zduny 6, tel. 18-24
 Szlifiernia cylindrów i fabryka śwlec „Ma-Be“, 12779

Pamiętaj o bezrobotnych!

Czytelniku! Pozwól mi bezpłatnie skreślić Twój charakter, zdolności, przeznaczenie i wyszczególnić najważniejsze fakty Twego życia. Określ kim jesteś, kim być możesz. Poradź jak żyć i postępować, by zwycięsko przeciwstawić się losowi. Natchmiasz napisz własnoręcznie imię, nazwisko, rok i miesiąc urodzenia. Weź pod uwagę, że jestem człowiekiem nauki, długoletnim redaktorem pomyślnego pisma „Swit“ (Wiedza Tajemna), autorem wielu prac naukowych. Nie przysyłać żadnego wynagrodzenia. Czytelnikom „Dziennika Bydgoskiego“ wysyłam horoskop bezpłatnie. Na koszty pocztowe i kancelaryjne załącz 1 zł w znaczkach pocztowych. Przyjęcia osobiste cały dzień
Warszawa, Redakcja „Swit“, Żórawia 47, Psychografolog Szyller-Szkolnik. Ogłoszenie załączyć. (12751)

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

ŚRODEK OCHRONNY PRZECIW CHOLERZE DROBNU

Do Szkoły
Rzemieśln. - Przemysłowej
 poszukiwany jest
nauzyciel
 przedmiotów ogólnokształcących, energiczny, samotny z praktyką wychowawczą. Pożądana jest umijętność zorganizowania chóru lub orkiestry szkolnej - ewil prowadzenie gimnastyki. Oferty wraz z opisami świadectw należy skierować na ręce p. prezesa W. Markowskiego, w Aleksandrowie Kujawskim. (12748)

Do Szkoły
 poszukiwany jest
nauzyciel
 przedmiotów ogólnokształcących, energiczny, samotny z praktyką wychowawczą. Pożądana jest umijętność zorganizowania chóru lub orkiestry szkolnej - ewil prowadzenie gimnastyki. Oferty wraz z opisami świadectw należy skierować na ręce p. prezesa W. Markowskiego, w Aleksandrowie Kujawskim. (12748)

Poniżej ceny oddamy
traktor Lanz
 jako najtańszą siłę pociągową, gdyż niesie on 400 ctr. 1 km. za zł 0,21 i jako najtańszą siłę zapędową, gdyż młoci on 36 ctr. zboża na godzinę za zł 2,10. Zaprezentować możemy traktor każdej chwili.

Bracia Schlieper
 ul. Gdańska nr. 140.
 Tel. 306. Tel. 361. 12410

ORYGINALNE PROSZKI MIGRENO-NERVOSIN
 R.M.E.W. Nr. 1399
FABRYKA KOGUTKIEM
 NA ŚRODKIEM KOJĄCYM BOLE
BOLE GŁOWY
MIGRENA, NEURALGIA, BOLE ZĘBÓW
GRYPA, PRZEZIĘBIENIA
BOLE ARTRETYCZNE
 STAWÓW I KOSTNE I.T.P.
ŻĄDANIE W APTEKACH PROSZKÓW ZE ŚLĄSKA FABRYKA KOGUTKIEM
W DRYGIM ALIEM OPAKOWANIU
 PO 5 PROSZKÓW W PUBEŁKU

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze słowo 15 groszy, 5 cyfr - jedno słowo
 t, w, z, a - każde stanowi jedno słowo.
 Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Drobne ogłoszenia
 Większe ogłoszenia wśród drobnych 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeń.

Dla poszukujących posady 20% zniżki.
 Drobne ogłoszenia przyjmuje się do godziny 9.
 Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia, ogłoszenia, ani do zwrotu pieniędzy.

POLECENIA
Bukowe
 dębowe, olszowe i inne deski i bale dobrej jakości oddaje K. Suligowski, ul. Gdańska 128. (12537)

KUPNA
Kupię (12786)
 dom lub plac budowlany w Bydgoszczy. Oferty do Dzien. Bydg. pod „1000“.

Meble
 kupisz zawsze najtaniej tylko u (2812)
Bernarda Nowaka
 Bydgoszcz, Długa 10.
 Uwaga na adres Długa 10.

Poszukuję
 postaw walcowy podwójny fabr. Secka 300x500 do 300x700. Młyn Parowy Zdziechowo pod Gnieznem. (7182)

SPRZEDAŻE
Plac (12759)
 budowlany nadający na skład z mieszkaniami. Koronowska 17, Piekarnia.

Piec
 na węgiel i węganie w dobrym stanie kupię. Dworcowa 73, m. 16. (7196)

Dom
 piętrowy Grudziądz śródmieście sprzedam korzystnie. Skład, mieszkanie wolne. Tymiński, Trzeciego maja 36. (12775)

Podróżujący
 na cukierki, dobrze zaprowadzony w miejscu może się zgłosić. Oferty Dzien. Bydg. pod „Zdolny“ (12792)

Prace
 budowlane Jachóce tanio sprzedam. Ugory 40 (Szwedzki). (12753)

Agenci (11348)
 portretowi poszukiwani do sprzedaży portretów „Semi-Email“ na bardzo dogodnych warunkach. Zakład Portretowy „Renesans“, Kielce, skrzynka pocztowa 220.

Sprzedam
 na przedmieściu Gdyni dom czynszowy, warsztat i skład narzędzi za 20000 zł biuro Informator, ul. Stawowej 31. (12776)

Biegła (12765)
 ksiązkowa-bilansistka poszukuje zaraz. Zgłosz. osobiste od 14 - 17-tej Welniany Rynek 10, m. 13.

Rower
 damski sprzedam, Kordeckiego 11-7. (12766)

Poszukuje
 zaraz bufetowej. Bronikowski, Grudziądz, Plac 23 stycznia 11-14. (12774)

Siodlarstwo (7181)
 z folwarkami odstąpię. Of. do filii „Odstąpię“.

Inteligentną
 zgrabną gospodynię do samotnego pana poszukuje. Warunki dołączeniem fotografii „222 Gr.“ (12772)

Chevrolet
 4 osob. gotów do jazdy za 600 zł sprzedam. Nakleńska 31, m. 10. (7113)

Starsza
 ekspedientka rzeźnicza zaraz potrzebna. Jan Buchholz, Grudziądz, Pańska 21 tel. 325. (12773)

Wózek
 dziecięcy sprzedam. Ścieżka 31. (7189)

Pracznia
 potrzebna. „Kryształ“ Gdańska 46. (7176)

Urządzenie
 kuchenne sprzedam tanio. Gdańska 26, II. (7185)

Posadę
 w Gdyni otrzyma osoba, która 1.000-1.500 zł pomoże sfinalizowaniu dzierżawy gruntu. Oferty pod „Pewna egzystencja“ do filii Dziennika. (7200)

Pomoc
 francuska potrzebna zaraz na wieś podczas wakacji. Zgł. Modrakowo, p. Nakło m/N. (12758)

POSADY POSZUKUJĄ
Cukiernik
 dzielnym w swym zawodzie, poszukuje posady. Łaskawe zgłoszenia pod „Najchętniej Bydgoszcz“ do filii Dz. Bydg. (12305)

Lakiernik (7190)
 znający się na siodlarstwie powozowym potrzebny zaraz na stałe. Mikołajczak, fabr. powozów, Toruń, Grudziądzka 27.

DZIERŻAWY
Skład
 towarów żywnościowych do wynajęcia. Bezkonkurencyjna egzystencja. Szczecińska 10. (12728)

Córke
 gospodarskiej rodziny gotowania wyczuć znana Kawiarnia Ziemiańska, Pomorska 5. (12469)

Piekarnię (7179)
 poszukuję w dzierżawę, miejscowość obojętna. Warunki do A. Romiński Bydgoszcz, Promenada 59.

Starsza (7180)
 dziewczyna potrzebna zaraz. Wróblewska, Wojnowo, pow. Bydgoszcz.

Dla fotografisty
 lokal do wynajęcia, od dwudziestu lat zaprowadzony, punkt pierwszorzędny. Chelmno, Pocha 21, Gospodarz. (12769)

Slużaca
 potrzebna do wszelkich prac, tylko wiejska. Adres w Dzienniku. (12764)

Najlepszy (12744)
 na Pomorzu od przeszło 40 lat, zaprowadzony skład blatów i konfekcji dawniejszy „Bazar“ wraz z dobrem mieszkaniem, w dużej kościelnej wiosce przy Rynku, od 1. 8. 1934 r. do wynajęcia. Józef Czapiewski właśc., Stara Kiszwa pow. Koszyczyzna st. kolej. Zblewo

Uczeń
 młynarski, syn uczciwych rodziców może się zaraz zgłosić. Młyn, Opalenie, powiat Tczew. (12638)

Dzierżawy
 poszukuje 80-150 morg tylko pszennej ziemi z inwentarzem lub bez. Jan Rudy, Ferdon, Marszałka Piłsudskiego 28. (12756)

Uczeń
 fryzjerski potrzebny. Dworcowa 73. (7175)

Po przebudowie
 od 15. 7. kiosk z mieszkaniem do wynajęcia. Dobre położenie. Inwalidzi wojenni mają pierwszeństwo. Grunwaldzka 78. (12797)

Uczeń
 fryzjerski potrzebny. Dworcowa 73. (7175)

Warsztaty
 składnice do wynajęcia. Dworcowa 20, I ptr. (7205)

Pracznia
 potrzebna. „Kryształ“ Gdańska 46. (7176)

MIESZKANIA SZUKA
Poszukuje
 mieszkania w Bydgoszczy lub Grudziądzu, komfort, 2-4 pokoje z przynależnościami. Dokładne oferty spieszne do „Par“ Poznań pod „27118“. (12545)

Slużaca
 młodsza do gospodarstwa i dziecka potrzebna. Śniadeckich 7, Księgarnia. (7204)

Pokoju (12796)
 umebelowanego w okolicy ulicy Gdańskiej poszukujemy. Zgłoszenia „Dla solidnego pana“ do Biura Ogłoszeń, Dworcowa 54.

Listy przewozowe
 z nadrukiem firmowym i z urzędowym stemplem wykonuje szybko i po cenach przystępnych
„DRUKARNIA BYDGOSKA“
 POZNAŃSKA 12/14 — TELEFON 315.

Tanio
 pokój umebłowany, drugi przejściowo zaraz. Unji Lubelskiej 1, m. 3. (7187)

RÓŻNE
Okazja! (7186)
 Elegancki komplet kol. banana czysta wełna, figura średnia oraz czarna wieczorowa, wiytową suknię (krepa georgette) sprzedam tanio. Gdańska 26, II. Pracownia sukien damskich Chie parisien.

2 osoby (7183)
 Plac Piastowski 4, m. 6.

Pięgi
 żółte plamy usuwa „Axela krem“. Do nabycia Drogerja Centralna, Poznańska 7. (11661)

Pokój
 ładny frontowy. Kordeckiego 12, m. 2. (12784)

W podróży
 w hotelach, w wszystkich uzdrowiskach polskich, księgarniach dworcowych itp. prosimy żądać
Dziennik Bydgoski!

Umeblowany
 oddam. Kujawska 9. (12791)

5.000 zł.
 potrzebne do wykonania masowego artykułu. Przepuszczalny obrót 20 do 30.000 zł. Zysk połowa. Zgł. „B. B.“ Dzien. (12754)

Jeden
 dwa pokoje umebłowane lub bez do wynajęcia. Gdańska 60/4. (12787)

Gospodynie
 używają do zaprawy tylko
stoję IRENA
 Mimo moich tanich cen udzielam przy większym zakupie specjalny rabat.
Safałowska ulica Dworcowa nr. 32
 skład sprzętów kuchennych. 11446

MATRYMONIALNE
Żony (7177)
 młodej, przystojnej, zamężnej poszukuje urzędnik na wysokim stanowisku, lat 33, posiadający luksusowe mieszkanie w Bydgoszczy. Pośredniczo rodziny pożądana. Zgłoszenia filija pod „720“.

Zgubiłem (12763)
 portfel z wszelkimi dokumentami wojskowymi w podróży z Bydgoszczy do Koronowa 27. VI. 34 r. Adres Wojnowo, powiat Bydgoszcz, Ignacy Ufnal.

Próżny (12788)
 pokój. Ścieżka 23, Okole.

Zgubiłem
 kluczy zgubionych na targu proszę oddać do Dzien. Bydgoskiego. (12762)

3 pokojowe
 kuchnia, wygody, śródmieście, Podwałe 10. (12716)

Pies
 Dobermann zaginął, oddać: ul. Świecka 2. (12767)

3 pokojowe
 z kuchnią i wygodami zaraz, czynsz miesięczny. Chołnowskiego 15. (12510)

POŻYCZKI
3000 zł.
 poszukuję na I hipotekę, na wartość 30000 zł. za dobrym oprocentowaniem. Zgłoszenia Dziennik pod „A. W.“. (12790)

5 pokojowa
 mieszkanie Aleje Mickiewicza oddam. Zgłoszenia „H. J.“ Dziennik Dworcowa. (7188)

Pokoju (12768)
 3 pokój. I ptr. w śródmieściu do oddania. Oferty pod „Mieszkanie“ do Dz. Bydg. (12768)

5 pokoi (7178)
 łazienka, loggia, centraln. ogrzew. zaraz do wynajęcia. Pl. Weyssenhoffa 5.

Mieszkanie
 3 pokój. I ptr. w śródmieściu do oddania. Oferty pod „Mieszkanie“ do Dz. Bydg. (12768)

POKOJU POSZUKUJĄ
Pokój
 komfortowy, słoneczny, chętnie w utrzymaniu, osobne wejście, telefon, łazienka od 15 lipca poszukuję. Oferty do filii pod „15 lipca“. (7876)

POKOJE WOLNE
Pokój
 niekrepujący. Lokietka 5 od zaraz m. 2. (12755)

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 33 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.